

Date of Publication: 20th October 2020

Vol. X Issue 8 November 2020

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

நூறு கோடி	ரூ. 30/-
பெரிய காரியம் ॥	ரூ. 200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ. 200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ. 150/-
சிந்தனை மணிகள்	ரூ. 100/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

The Book	ரூ. 700/-
Garry Jacobs	

ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ. 130/-
N. அசோகன்	

சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1)	ரூ. 150/-
N. அசோகன்	

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ. 150/-
N. Asokan	

வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ. 100/-
வித்யா ரங்கன்	

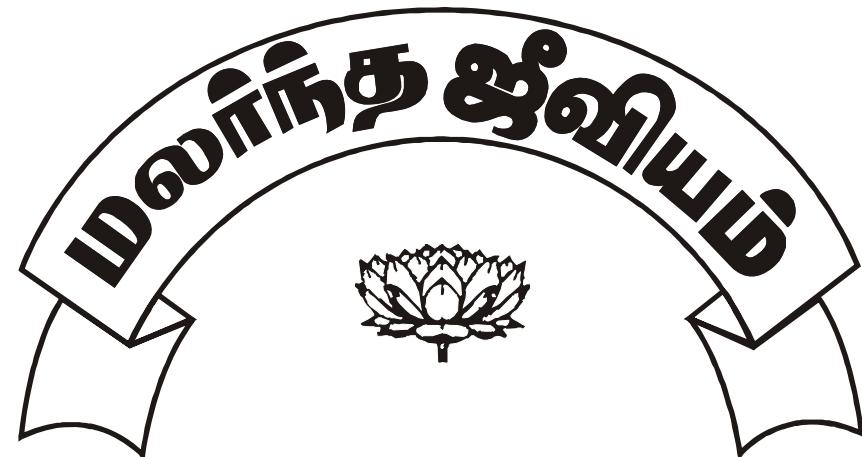
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ. 100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்	சென்னையில்
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,	மாம்பலம் தியான மையம்,
5, புதுவை சிவம் தெரு,	Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,	கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
புதுச்சேரி - 605 011.	தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தி: (0413) 2212443, 2210514	தி: (044) 24347191

Vol. X Issue 8 November 2020 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

நவம்பர் 2020

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. X

Issue 8

November 2020

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	15
பெரிய காரியம்	18
அஜெண்டா	24
The Life Divine – Outline	26
நம்பிக்கை	28
மனித சுபாவம்	31
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	37
வீடுதோறும் தியான மையம்	42
அன்பர் அனுபவம்	52
ஏட்டறிவை விட அனுபவ அறிவு உயர்ந்து	54
அன்னை இலக்கியம் நீங்கள்தான் வேண்டும்	59

ஜீவியத்தின் ஓரை

ஷாகிஷாம்

எழுந்த எண்ணம்
பேசப்படாமல்
சாதிப்பதே சாதனை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

லைப் டிவென்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 357

Para 33

In this aspect of the Reality we must regard the One and the Many.

We have discovered a relation between them.

We must regard it.

We must determine their true connection.

It is between the individual and the Divine Being.

Between the Soul and the Ishwara.

In the theistic conception the Many are created by God.

They are made by him as a potter makes a vessel.

They are dependent on him.

They are dependent as creatures on their creator.

But there is a larger view of the Ishwara.

In that, the Many are themselves the Divine One.

மனிதன் சமுகத்திற்கு உட்பட்டவன் என்பது உயர்ந்த தன்னடக்கம்.

II/2. பிரம்மம், பூருஷா, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரக்ரிதி, சக்தி

மெய்ம்மையின் இந்த அம்சத்தில் ஏகன் மற்றும் அநேகன் என்பதை நாம் கருத வேண்டும்.

அவையிரண்டிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை நாம் கண்டு கொண்டோம்.

அதை நாம் கருத வேண்டும்.

நாம் அவற்றின் உண்மையான தொடர்பை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

இது ஜீவாத்மா மற்றும் பரமாத்மா இவற்றின் இடையேயானது.

ஆத்மா மற்றும் ஈஸ்வரனுக்கு இடையேயான தொடர்பு இது.

கடவுள் மனிதர்களைப் படைத்தார் என ஆத்திகம் கூறுகிறது.

குயவன் பானையைச் செய்தது போல் மனிதர்களைக் கடவுள் படைத்தார் என்கிறது.

அவர்கள் கடவுளைச் சார்ந்துள்ளனர்.

ஜீவன்கள் தும்மைப் படைத்தவரைச் சார்ந்துள்ளது போல் அவர்கள் சார்ந்துள்ளனர் என்று கூறுகிறது.

ஆனால், ஈஸ்வரனைப் பற்றிய அகண்ட கருத்து உண்டு.

அதில் அநேகன் என்பவையும் ஏகனே ஆகும்.

சூழலுக்கு அடக்கம் என அறிவது ஆன்மீக அடக்கம்.

In their inmost reality, they are individual selves.

They are selves of the supreme Self-Existence.

They are eternal as he is eternal.

But they are eternal in his being.

Our material existence is indeed a creation of Nature.

But the soul is an immortal portion of the Divinity.

And behind it is the Divine Self in the natural creature.

Still the One is the fundamental Truth of existence.

The Many exist by the One.

There is an entire dependence of the manifested being.

It is dependent on the Ishwara.

This dependence is concealed by the ego.

It strives to exist in its own right.

But at every step it is dependent on the cosmic Power.

It is the cosmic Power that created it.

It is moved by that.

It is a part of its cosmic being and action.

This effort of the ego is clearly a misprision.

அவைகளின் உள்ளார்ந்த சத்தியத்தில் அவைகள் தனித்த ஜீவன்கள்.

அவை சுய வாழ்வடைய சுப்ரீமின் ஜீவன்கள்.

அவனைப் போன்று அவையும் சாஸ்வதம்.

ஆனால், அவை அவனுடைய ஜீவனில் சாஸ்வதமானவை.

நம் ஜூட வாழ்வு பிரகிருதியின் படைப்பு.

ஆனால், ஆத்மா தெய்வீகத்தின் அழியாத அம்சம்.

ஜூட வாழ்வின்பின் இயற்கையான ஜீவனில் பிரம்மம் உள்ளது.

இருப்பினும் ஏன் என்பது சிருஷ்டியின் அடிப்படையான சத்தியம்.

அநேகன் ஏகனால் ஜீவிதத்துள்ளது.

அங்கு வெளிப்பட்ட ஜீவனின் முழுமையான சார்பு உள்ளது.

அது ஈஸ்வரனைச் சார்ந்துள்ளது.

இந்தச் சார்பு அகந்தையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

அது தான் சொந்தமாக ஜீவிக்க முயல்கிறது.

ஆனால், ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அது பிரபஞ்ச சக்தியைச் சார்ந்துள்ளது.

அதைப் பிரபஞ்ச சக்தி சிருஷ்டித்துள்ளது.

பிரபஞ்ச சக்தியால் அது இயங்குகிறது.

அது பிரபஞ்ச ஜீவன் மற்றும் அதன் செயலின் ஒரு பகுதி.

அகந்தையின் முயற்சி ஞானத்தை மறைக்கும் ஒரு துரோகச் செயல்.

வாழ்வின் சூழலை வலிந்து விலக்க மறுப்பது
அவதாத்திற்குரிய அடக்கம்.

சயநலம் தராது. பரநலம் தருவதைப் பெறுவாரில்லை.

It is an erroneous reflection of the true self-existence within us.

It is true that there is something in us.

It is not in the ego.

It is in the self and inmost being.

It surpasses cosmic Nature and belongs to the Transcendence.

But this too finds itself independent of Nature.

But only by dependence on a higher Reality.

It is through self-giving to the Divine Being we attain our highest self.

Through surrender of soul and nature we attain the Supreme Reality.

For it is the Divine Being who is that highest self.

It is the Divine Being who is that supreme Reality.

And we are eternal only in his eternity.

We are self-existent only by his self-existence.

This dependence is not contradictory of the Identity.

But it is itself the door to the realisation of the Identity.

நமக்குள்ளிருக்கும் உண்மையான பிரம்மத்தின் தவறான பிரதிபலிப்பு அது.

நமக்குள் ஏதோ ஒன்று உண்டு என்பது உண்மை.

அது அகந்தையில் இல்லை.

அது நம் ஆழமான ஜீவனில் ஆன்மாவில் உள்ளது.

அது பிரகிருதியைக் கடந்தது; கடந்த நிலைக்குச் சொந்தமானது.

ஆனால், அதுவும் பிரகிருதியிலிருந்து சுதந்திரமாகத் தன்னைக் காண முடியும்.

அச்சுதந்திரம் அது உயர்ந்த சத்தியத்தைச் சார்ந்திருப்பதால் மட்டுமே சாத்தியமானது.

இறைவனுக்கு நம்மை அர்ப்பணிப்பதால் நாம் நம் உயர்ந்த ஆன்மாவை எட்டுகிறோம்.

ஆத்மா மற்றும் சுபாவத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்வதன் வாயிலாக நாம் சுபரீஸ் பிரம்மத்தை அடைகிறோம்.

ஏனெனில் அந்த தெய்வீக ஜீவனே நம் உயர்ந்த ஆன்மா.

அந்தத் தெய்வீக ஜீவனே சுபரீஸ் பிரம்மம்.

அவனுடைய சாஸ்வத்தில் மட்டுமே நாம் சாஸ்வதமாக உள்ளோம்.

நம் சுய வாழ்வு அவனுடைய சுய வாழ்வு.

இந்தச் சார்பு ஐக்கியத்திற்கு முரண்பாடானது அல்ல.

அதுவே ஐக்கியத்தை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வாயிலும் ஆகும்.

விரதத்தின் தீவிரம் ஆர்வத்தின் வேகத்தை நிர்ணயிக்கும்.

ஆர்வத்திற்கு எல்லையுண்டு. விரதத்திற்கும் எல்லையுண்டு.

Here again we meet that phenomenon of duality.

It is duality expressing unity.

It proceeds from unity and opens back into unity.

This is the constant secret of the universe.

This is a truth of the consciousness of the Infinite.

It creates the possibility of all relations between the many and the One.

There is the realisation of oneness by the mind.

There is the presence of oneness in the heart.

There is the existence of oneness in all the members.

This is a highest peak, but does not annul all the other personal relations.

It confirms and gives them their fullness.

It gives them their complete delight.

It gives their entire significance.

This too is the magic.

But it is also the logic of the Infinite.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

விரதமில்லாவிட்டால், ஆர்வம் ஜீவனை இழக்கும்.

இங்கு மீண்டும் நாம் இரட்டைத் தன்மையைச் சந்திக்க நேரிடும்.

அது ஜக்கியத்தை வெளிப்படுத்தும் இரட்டை.

அது ஜக்கியத்திலிருந்து புறப்பட்டு மீண்டும் ஜக்கியத்தை அடையும்.

இது பிரபஞ்சத்தின் நிலையான இரகசியம்.

இது அனந்த ஜீவியத்தின் சத்தியம்.

அது ஏகன் மற்றும் அநேகன் இவற்றின் எல்லாத் தொடர்புகளையும் சாத்தியமாக்குகிறது.

அங்கு மனத்தின் ஒருமைக்கான உணர்வு உண்டு.

அங்கு இதயத்தின் ஒருமைக்கான சாந்தித்தியம் உண்டு.

அங்கு அனைத்து அம்சங்களின் ஒருமை உண்டு.

இது உயர்ந்த சிகரம், ஆனால், பிற எல்லாச் சொந்தத் தொடர்புகளையும் விலக்காது.

அது அவற்றை உறுதி செய்கிறது மற்றும் அவற்றின் நிறைவைத் தருகிறது.

அது அவற்றின் முழுமையான ஆனந்தத்தை அவற்றிற்குத் தருகிறது.

அது அவற்றின் முழுமையான தனிச் சிறப்பைத் தருகிறது.

இதுவும் ஒரு மாயாஜாலம்.

ஆனால், இதுவும் அனந்தத்தின் தர்க்கவாதம்.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

கட்டுப்பாட்டுக்குத் தேவையான கடுமை இயல்பாக எழாது.

இம்மாதச் செய்தி

அடக்கம் சந்தோஷத்திற்குச் சிறப்புள்ள நிறைவைத் தரும்.

தன்னலமற்ற கட்டுப்பாடு கயவர்கட்கு விருந்து.

சாவித்ரி

Page 239: Which needed all infinity for its home

அனைத்து அனந்தமும் தன் வீடெனக் கொண்டு

- ❖ மென்மையான நினைவும், தூக்கம் போன்ற கலங்கிய நிலையும்
- ❖ அழகும், அழைப்பும் பின்வாங்கி மூழ்கி மறைந்து
- ❖ இனிமையான கீதம் காதில் மறைந்து தூர விலகி
- ❖ நீண்ட ராஜபாட்டையான காலத்தைக் கடந்த நிலை
- ❖ ஆர்வமும் தூய்மையும் நிறைந்த அமைதி மேலும்
- ❖ சிந்தனையிலாழ்ந்த ஆன்மா எட்டி வெளியே உலகைக் கண்டது
- ❖ குமுறி எழும் பிரகாசமான வானம் போல்
- ❖ தெரியாத ஒளியைத் தெரிவிக்கும் தெளிவு மூலம் சென்று
- ❖ மனத்தின் பெரும் பிரகாசத் திடல் அமைதியாகப் பொலிந்து
- ❖ வெள்ளிபோல் மங்கலான விரியும் மைதானம் கண்டு
- ❖ இரவும் பகலும் இணைந்து மகிழும் எல்லை
- ❖ மங்கிய பிரகாசம் நீண்டு பரவும் நெடிய பார்வை
- ❖ என்னை சுய நிலையில் உணர்ந்து வாழ்வினின்று பிரிந்து
- ❖ நிலையற்ற பல சேர நேர்ந்த நெருக்கம்
- ❖ நிலையற்ற ஆட்சி நித்தியம் செலுத்தும் அதிகாரம்
- ❖ ஜயத்திற்குரிய ஆலயம் அறிவுக்குரிய யூகம்
- ❖ ஞானமும் அஞ்ஞானமும் தொடைத்தட்சிச் சேருமிடம்

நல்ல செயல் அழிவதைத் தடுக்க நிதானம் தேவை.

- ❖ அதன் தாழ்ந்த எல்லை கடின அதிகாரம் செலுத்திற்று
- ❖ பார்க்கத் திறனற்ற, மெதுவாகப் புரிந்து கொள்ளும் மனம்
- ❖ அதன் சுபாவம் நம் மண்ணின் சுபாவத்திற்கு நெருக்கம்
- ❖ அர்த்தமும் நிலையுமற்ற அலையும் எண்ணத்திற்கு உற்றாராகி
- ❖ மேலும் கீழும், வானையும் மண்ணையும் நோக்கி
- ❖ அடுத்ததையோ, ஆழ்ந்ததையோ அறியத் திறனின்றி
- ❖ தன்னையும் புறத்தையும் ஓரளவு உணர்ந்து
- ❖ நாம் மெதுவாக உயரும் ஆரம்பம் இதுவே
- ❖ விலங்கு ஆத்மாவின் கணமூடி விழிப்பு
- ❖ வேகம் உருவாக்கும் கூட்டமான செயல் நிறைந்த இடத்தில் வாழ்ந்து
- ❖ புரியவோ மாறவோ முடியாத ஊரில்
- ❖ இருக்கும் காட்சியில் கண்டு, களித்து, செயல்பட்டு
- ❖ உணர்ந்து, மகிழ்ந்து, சற்று வருந்தி
- ❖ இருண்ட தெளிவற்ற ஆத்மாவின் எண்ணங்களால் உந்தப்பட்டு
- ❖ துண்பமும், ஆசையும் வகுத்த பாதை வழியே
- ❖ சுத்தியத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் போராடும் உலகில்
- ❖ இயற்கையின் சக்தி, அவர் நிலையைக் கண்டு அறிந்து
- ❖ அறியாமை வாழ்வின் அம்சங்களை இங்கு அலங்காரம் செய்து

ஜெகிஜிஜெஃப்

நிதானமற்ற நல்லது அழிவைத் தரும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/86. மனம் செயலால் நிறைவெடு மனத்தின் திறமை

மனம் எண்ணத்தால் நிறைவெடு. அது அறிவு. மனம் உணர்வாலும் நிறையும். அது கவி நயம். மனம் முடிவாலும் நிறையும். அது தீர்மானம். மனம் ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்றால் உடலின் செயல் வேகம் பெறும், தெளிவு பெறும். மனத்தின் தீர்மானம் தீவிரமானால், செயல் தானே தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும்.

மார்ச் 22, 1947-இல் மெளன்ட்பேட்டன் வைஸ்ராயாக வந்து ஐஞ் 3-ஆம் தேதி சுதந்திரம் ஆகஸ்ட் 15-இல் வரும் எனக் கூறி ஆகஸ்ட் 15-இல் சுதந்திரம் வந்தது. அன்று அவர் வைஸ்ராய் பதவியை இழந்து கவர்னர் ஜெனரலாகி ஐஞ் 1948 வரை இருந்தார். மேற்கூறிய தலைப்புக்குரிய ஆயிரம் விஷயம் மார்ச் 22 முதல் ஆகஸ்ட் 15 வரை நடந்தன. Freedom at Midnight, நன்ஸிரவில் சுதந்திரம் என்ற நூல் 40 ஆண்டுக்குப்பின் எழுதப்பட்டது. அதில் இந்த 1000 விஷயங்களில் 500 விஷயங்கள் அன்றே உடனிருந்து பார்த்தது போல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பகவான் இந்திய சுதந்திரத்தில் பெற்ற பங்கை அறியும் அன்பர் அந்நிகழ்ச்சி நிரவில் ஆத்மா பின்னணியில் செயல்படுவதைக் காணலாம். இன்று நாம் செயல்படும் நேரம் அன்னை அருள் அப்படிச் செயல்படுவதை நாம் அறிய முடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் குட்சமமாக, நுணுக்கமாக எழுதியுள்ளனர். இந்த நோக்கமுடைய அன்பர்களுக்கு அந்த நூல் ஒரு ஆண்மீகப் பொக்கிஷம். என் பிரிவினை வந்தது, எப்படி அதைத் தடுக்க முடியவில்லை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1942-இல் பிரிவினையைத் தடுக்க என்ன முயற்சி எடுத்தார், எப்பொழுதும் உலக நிகழ்ச்சிகளில் நேரடியாகத் தலையிடாதவர் என்

பண்பான செயலைப் பக்குவமான உணர்வோடு இணைத்தால், வீணர்கள் விலகுவார்கள்.

1942-இல் காங்கிரஸ் தலைமைக்குக் கடிதம் எழுதினார் என்பவற்றை அறிந்தவர்க்குப் பயன்படும் விஷயங்கள் ஏராளம். விபரமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. பகவான் நினைத்தலை எப்படி எந்த அளவில் நினைத்தபடி நடந்தன. எந்த அளவுக்கு மேல் நடக்கவில்லை என்று அறிய அவாவுள்ள அன்பர்க்கட்கு நூல் இதுவரை வெளிவராத செய்திகளைக் கூறுகிறது. 1915-இல் இந்தியா வந்த மகாத்மாவுக்கு 46 வயது. உடனே பிரபலமாகி விட்டார். அவர் சுதந்தியாக்கிரஹம், அகிமிசை, ஒத்துழையாமை போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். 1908-இல் இந்தியா சூட்சும் உலகில் சுதந்திரம் பெற்றதை பகவான் அறிவார். இந்தியா வெள்ளையனுக்கும், முகலாயர்க்கட்கும் அடிமையானது வரலாறு. இந்தியா 600 அல்லது 800 குறுநில மாநிலங்களாகப் பிரிந்துள்ளது. ஐகத்துருவாக மன்ன் ஒன்றுபட இயற்கை செய்த முயற்சிகள் பலன் தராததால், இயற்கை அந்நியனை அழைத்தது என்பது பகவான் கொள்கை. அதனால் சுதந்திரம் பெற போரிடும் அவசியமில்லை என்று அவர் கருதினார்.

300 ஆண்டுகளாக ஆண்டவன், தானே போகமாட்டான். அதனால் ஆயுதப் போராட்டம் அவசியம். ஏராளமான மகான்கள் இந்தியாவுக்குப் போரில்லாமல் சுதந்திரம் வரும் என்று கூறியதை பகவானும் அறிவார். ஆயுதப் போராட்டத்தை நாம் ஆரம்பித்தால் அது தேவைப்படும்முன் அந்நியன் வெளியேறுவான் என்பது பகவான் அறிந்தது. அகிமிசையை முடிவான கொள்கையாக மகாத்மா வற்புறுத்திய பொழுது வாழ்வு அது சரியில்லை வன்முறை வேண்டும் எனக் கூறும் வாயிலாக ஐாலியன் வாலாபாக் படுகொலை நடந்தது. 1919-இல் சட்டத் திருத்தம் நடந்தது. 1935-இல் டொமினியன் அந்தஸ்துத் தர லண்டன் முன்வந்ததை காங்கிரஸ் ஏற்கவில்லை. அதை ஏற்றால் நாடு பிளவுபடாது என ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறிவார். ஆனால், அவர் நேரடியாகத் தலையிடவில்லை. 1939-இல் போர் எழுந்தது. இதை வெல்வது இந்திய சுதந்திரத்திற்கு அவசியம். ராஜாஜிக்கு

வலிமையற்ற ஆசைக்குத் திருவருமாற்றமில்லை.

மட்டும் அந்த தெளிவிருந்தது. பகவான் நேரடியாகப் போரை ஆதரித்து சென்னை கவர்னருக்கு பணமும் அனுப்பினார். 1942-இல் கிரிப்ஸ் வந்தபொழுது இந்திய சுதந்திரம் உலக நெருக்கடியாகி ரூஸ்வெல்ட் சர்ச்சிலை இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் தர வற்புறுத்தியதால் கிரிப்ஸ் வந்தார். அதனால் பகவான் நேரடியாகத் தலையிட்டு தோல்வியுற்றார். 1942-இல் பெற்ற தோல்வியை நிஷ்காம்ய கர்மம் என்றார். அது 1947-இல் பலித்து நேருவும், பட்டேலும் காந்திஜியின் பேச்சைக் கேட்க மறுத்தனர். ஜின்னாவின் பிடிவாதத்தால் பிரிவினை வந்தது. ஜின்னாவும் பிறகு அதை நினைத்து தன் தவற்றை உணர்ந்து வருந்தினார். ஜின்னா கேட்ட பாகிஸ்தானை கொடுத்தபின் அதை ஏற்க ஜின்னா செய்த ஆபத்து நிறைந்த தாமதம் மொன்ட்பேட்டன் உயிரை எடுத்ததை இந்த நூல் விளக்கமாகக் கூறுகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியே சூட்சுமமாகப் பிரிவினை தவிர்க்கப்பட முடியும் எனக் காட்டுகிறது. பட்டேல் வைஸ்ராயிக்கு மரியாதை-யில்லாமல் எழுதிய கடிதம் சுதந்திரத்தைத் தடைசெய்யும் என்பதும் நூலில் வருகிறது. பட்டேல் கடிதத்தை வாபஸ் பெற்றார். செப்டம்பர் முதல் வாரம் இந்தியா உள்நாட்டுப் போரால் அழியும் என்ற நிலை வந்து violence வன்முறையால் காப்பாற்றப்பட்டது வரலாறு அறியாத நிகழ்ச்சி. அது வன்முறையின் அவசியத்தைக் காட்டுகிறது. நேருவை விடவும் காந்திஜியை விடவும் மொன்ட்பேட்டன் பிரபலமானது அவர் செய்த காரியத்தைச் சிறப்பாக்குகிறது. ஆகஸ்ட் 15, 1947-இல் ஆசிரம வாயிலில் ஒரு சாதகர் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டதால் 30 லட்சம் மக்கள் டெல்லியில் நாசமானதை அன்பர்கள் காணத் தவறமாட்டார்கள். மனம் நிறைந்து செயல் பூர்த்தியாவதை இந்திய சுதந்திரத்தில் பகவான் நிகழ்த்தியதை விபரம் தெரிந்த எல்லா அன்பர்களும் தெளிவாக அறிய இந்த நூல் பயன்படும்.

(தொடரும்)

ஐகையீடு

ஆசையைத் திருவருமாற்ற சிறந்த நேரம் அடக்கமுடியாத ஆசை பிறிட்டெழும் இளமையாகும்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனிதனுக்கு வரும் நல்லதைக் கற்பனை செய்ய முடியாது. அது ஏராளம் என்றாலும் அரிது. நல்லது நேரத்தால் வரும். அது கர்மம். மனிதர் மூலமாக வரும். அது சமூகம். தானே வரும். அது வாழ்வு. நேரம் பலவகைப்பட்டது. வயதுக்குரிய நேரம். குடும்பத்திற்குரிய நேரம். நேரத்திற்குரிய நேரம் என ஆயிரம் வகையானது. மனிதனுக்கு எத்தனை குணமுண்டோ அத்தனை குணம் மூலமும் நல்லது வரும். கெட்டதும் அதே வழியாக வரும். நல்லதும் கெட்டதும் நம் மனத்தைப் பொறுத்தது. இல்லாத வீட்டில் ஆசைப்படும் சிறுவனுக்குக் கிடைப்பது அவதி. அவதி அவனை ஒரு படியிறக்கி சமாதானப்படுத்தும். இருக்கும் வீட்டில் மாற்றாந்தாய் கொடுக்காதது கொடுமை. இது பொறுக்க முடியாதது. சிறுவன் சுருங்கி வாடுவான். சுபாவம் அவனுக்கு உயர்ந்ததானால் இயல்பான பொறுமை ஏற்று உயரும். அவன் துயர் நீங்கும். அபரிமிதம் எழும். சூழலும் மாறும். இது குறைந்தபட்சம். அதிகப்பட்சம் எவருக்கும் உண்டு. அதிகப்பட்சத்தில் முடியாததை ஏற்பவன் முன்னேற்றத்தை முடித்துக் கொள்கிறான். முயன்று கடப்பவனுக்கு முன்னேற்றமுண்டு. தொடர்ந்து முயன்றால் தொடர்ந்த முன்னேற்றம் உண்டு. முயற்சி உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ளது. முயற்சியை நாடாவிட்டால் மனம் தெளிவு பெறும். ஆத்மா விழிக்கும். அருள் சுபாவம், சமூகம், இறைவன் மூலம் செயல்படும். முதல் நிலை அதிர்ஷ்டம். முடிவான நிலை அருள், பேரருள். இவையனைத்தும் சமர்ப்பணத்தின் பல்வேறு நிலைகள். பிரார்த்தனை, சமர்ப்பணம், சிந்தனையற்ற சமர்ப்பணம் என்ற நிலைகளில் இவற்றைக் காண்கிறோம். இவை சமர்ப்பணத்தின் நான்கு நிலைகளான ஜீவன், ஜீவியம், பவர், ஆனந்தத்திற்குரியது. இங்கும் ஆனந்தத்திலிருந்து ஜீவனுக்குப் போவது,

“வாழ்நான் முழுவதும் ஓர் இட்சியத்திற்காகச் சேவை செய்தேன்”
என்பவர்கள் மனிதகுலத்திற்கான சாதனையைச் செய்தவர்கள்.

ஜீவனிலிருந்து ஆனந்தத்திற்குப் போகும் நிலைகள் உள்ளன. நாமுள்ள நிலை நமக்குப் புரிந்தால், அடுத்தது உதவும். எலிசபெத் திட்டியதும் டார்சி அவனை மறந்து தன்னை நினைக்க ஆரம்பித்தான். அவனுக்காக அவன் மாறினான் எனலாம். கதையில் அவன் மனத்தில் அதன்பின் அவனில்லை என்று தெரிகிறது. மாற வேண்டிய இடத்தை அவன் அவனுக்குக் காட்டினாள். அவன் நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டான். கடைசி நேரம் அவன் தன் சுயநலத்தைக் கூறி நன்றி தெரிவிப்பது அவன் உணர்ந்ததன் பிரதிபலிப்பு. கிரஷாம் Dr.தார்னை சந்தேகப்பட்டார். நிலைமை மாறிய பொழுது அரபெல்லா மயக்கமுற்றாள். கிரஷாமுக்கு மயக்கம் தெளியவில்லை. பெரும்பாரம் இறங்கியபின் ஏற்பட்ட பெரிய நிம்மதியில் அவருக்கு மகள், மனைவி, மேரி நினைவு வரவில்லை. Dr.தார்ன் நினைவுக்கு வரவில்லை. அது வராது. De Courcy-க்கு பணிபவருக்கு Dr.தார்ன் நினைவு வராது. Trollope அதை அறிவது அவர் பெரிய எழுத்தாளர் எனக் காட்டுகிறது. இடைவிடாத நினைவு பகவானுடனிருந்தும் வரவில்லை என்றால் கிரஷாமுக்கு Dr.தார்னின் பெருந்தன்மை நினைவு வருமா? சமர்ப்பணம் ஜீவனிலிருந்து ஆனந்தத்திற்குப் போவதும் ஆனந்தத்திலிருந்து ஜீவனுக்குப் போவதும் முடிந்தால் ஜீவனைக் கடந்த நிலையில் சமர்ப்பணம் என்ன செய்யும்? அங்குத் தூய்மை தேவையில்லை. செயலை, எண்ணத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்யத் தேவையில்லை. மனமே சமர்ப்பணமான நிலை. அங்கும் இரு பாதைகள் உள்ளன. ஒன்று மோட்சம். அடுத்தது திருவருமாற்றம். ஜீவனைச் சமர்ப்பணம் செய்தால் நேரடியான மோட்சம் கிட்டும். மனத்தின் நம்பிக்கையைச் சரணம் செய்தால் கிருஷன் பரமாத்மா மோட்சம் தருகிறார். உபநிஷதம் யாகத்தைக் கைவிட தியானத்தை நாடியது. கீதை தியானத்தைக் கடக்க சரணாகத்தை நாடியது. சமர்ப்பணம் அதைக் கடந்த நிலை. அங்கு ஆத்மாவை (self) நாடினால் ஆத்ம சமர்ப்பணம் தரும். சைத்திய புருஷனை நாடினால் அதுவும்

நாடுபவை நல்லவை.

மோட்சம் தரும். நாம் விரும்பினால் திருவருமாற்றம் தரும். அதற்குச் சமர்ப்பணம் அதே பாதையில் - ஜீவன், ஜீவியம், பவர், ஆனந்தம் - மீண்டும் சென்று பூரணம் பெற வேண்டும். 4-ஆம் கட்டமான நம் ஆனந்தத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்தபின் பிறர் ஆனந்தம், பிரபஞ்ச ஆனந்தம், பிரம்மத்தின் ஆனந்தம் இவற்றின் சமர்ப்பணம் வெளிப்பட வேண்டும். அது பூரண யோகம். இதன் முதல் நிலை பூர்வ ஜென்ம ஞானம் பெறுவது. முடிவான நிலை ஒருவர் பெறும் உயர்வு உலகைக் காப்பாற்றுவது. Mr.பெண்ணட் புரியாமல் செய்ததும், Dr.தார்ஸ் உயிலிலிருப்பதைத் தெரிந்து செய்ததும் அந்நிலைக்குரியன். அந்த நேரம் Mr.பெண்ணட்டிற்கு ஆரம்பத்தில் வந்த தொந்தரவுகள் வாய்ப்பாக மாறுவதைக் காண்கிறோம். அப்பொழுதும் Mrs.பெண்ணட் மாறவில்லை. பிரைட்டனுக்கு லிடியாவை அனுப்பாதீர்கள் என்று கூறிய எலிசபெத் முடிவில் வந்து டார்சி லிடியா திருமணத்தை நடத்தியதைக் கூறுகிறான். அப்பொழுதும் அவருக்கு விக்காமைப் பார்க்கும் ஆசை, அவனைத் திருப்தி செய்யும் ஆசை, அவனைத் தொடும் ஆசை தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டன. ஆசைப்பட்ட மனம் அழிவால் மாறாது.அழிவுபேரழிவானால் ஆசைபேராசையாகும். அன்னையைக் கேட்டால் பிரச்சனை தீரும் என தெரிந்தபின் கேட்காமலிருப்பது பெரிய காரியம். கேட்டால் பிரச்சனை தீரும். கேட்காவிட்டால் பிரச்சனை நிரந்தரமாகத் தீரும். திருடு என்பது செயல். மனம் திருட நினைக்கிறது. யாகம் வந்து ஞானம் போன்னின் அடுத்தவர் தன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நினைப்பது திருடு. அன்பன் பிறர் பெரும் பொருள் சம்பாதிக்க உதவும் நிலையிலுள்ளான். அவனால் காணிக்கையை எதிர்பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. எதிர்பார்க்காதது பெரிய காரியம். காணிக்கை எங்குமே ஏழாது. நன்றியை எதிர்பார்ப்பான். பதிலாகக் குறையும், குற்றமும் எழும். செய்த பேருதவிக்குப் பதிலாக பெற்றவர் சொத்தையும் பெற நினைப்பான். அது திருட்டு மனப்பான்மை. வாழ்வு

தேடுதலை விலக்க வேண்டும்.

அவன் சொத்தை இழக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு வரும். நமக்கு வரும் எல்லா நல்லது, கெட்டதற்கு, நம் மனத்தில் அதற்குரிய நல்ல, கெட்ட எண்ணங்களை அறிவது பெரிய காரியம். பகவான் கூறும் இரு பெரிய விஷயங்கள் அன்பனைச் சாதகராக்கும்; 1) எவரிடமும் எதுவும் கேட்பதில்லை. 2) நான் உயர்ந்த நல்லவன் என்ற மனப்பான்மை. எவரையும் எதையும் கேட்பதில்லை என்றவுடன் நம்மிடம் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும், உரிமைகளையும், மானம் போன்ற உணர்வுகளையும் எடுத்துப் போக அனைவரும் முயல்வதைக் காணலாம். அவற்றிற்குரிய கட்டங்கள் ஏராளம். ரூ.10,000/- கொடுக்கும் விடுதலையை அதற்குரிய சட்டப்படி அனுபவிக்க ரூ.2,45,000/- தருதல் அதன் சட்டம். கல்வியைப் பூரணமாகத் தர 100 ஆண்டுகளில்லாத ரெகார்ட் மார்க், பாஸ் வந்தால் போதாது. பத்தாம் வகுப்பு மாணவன் கல்லூரி ஆசிரியர் எழுத முடியாத ஆங்கிலம் எழுத வேண்டும். அப்பொழுது விடுதலை வரும். வரும் விடுதலை நம் சுபாவத்திற்குரியதாக வரும். நம்மிடம் பேசுபவன் 3 அல்லது 4 மணி ஓயாமல் பேசினால் நம் மனம் அப்படியே அடுத்த கட்டத்திலிருக்கிறது எனப் பொருள். அடுத்தவர்க்கு இலட்ச ரூபாய் சொத்தை விட்டுக் கொடுத்தாலும் பெற்ற சிறு தொகையைத் திருப்பித்தராவிட்டால் அது உறுத்தும். சாக்ரடைச் சொத்தை அறிந்து கோழியைத் திருப்பித் தாச் சொன்னார். கர்ம பலனை நாம் பாஸிட்டிவாக அனுபவிக்கச் செய்யும் காரியம் நமக்கு அடுத்தவரால் எண்ணமாக வந்தடையும். நம் கடந்த காலம் நடந்தவைகளை அறிந்தால் இதே நிமிஷம் சத்திய ஜீவியம் பலிக்கும் என அறியலாம். அங்குள்ள எல்லாச் சிறு செயல்களுக்கும் உரிய நல்ல மாற்றத்தை மனத்தளவில் செய்வதும் நினைக்க முடியாத பெரிய காரியம். நான் தவறு செய்யவில்லையே, பிறர் தூண்டுதலால்தானே செய்தேன் என்பது மனம் திருப்திப்படக் கூறுவது. வாழ்வின் சட்டம் அதை ஏற்காது. எல்லாச் செயலும் தன்னைக் கர்மத்தின் அளவில் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். மனைவி ஒரு

திருப்திக்கும், நிறைவுக்கும் மனதிலுள்ள வித்தியாசம் அது.

நேரம் சாப்பாடு கொடுக்க மறுப்பது நம்மிடம் வந்து இராப்பட்டினி இருந்தவனை நாம் அறியாததாகும். காவல்காரன் அளவுகடந்து திருடுகிறான் எனில் உலகில் பணத்தைக் கொள்ளென்யதிக்கும் மனப்பான்மை நமக்கும் உள்ளது என ஏற்க வேண்டும். இவ்வளவும் கடந்தகாலச் செயல்களால் இன்றைய மனநிலையை அறிவது. அது ஒரு விஷயத்தில் அறிவது. அதற்கு 200 அல்லது 300 காரணங்கள் உள்ளதை அறிந்தால், integrity இணைந்த ஒருமை புரியும். அந்தக் காரணங்கள் சொன்னால் செயல்படும் அறிவுக்கும் புலப்படாது. சாக்ரஸூம், பகவானும் 24 மணிநேரம் நின்றபடி தியானம் செய்தது அதனால்தான் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அது சரியா, தப்பா எனத் தெரியவில்லை. இரமணர் போன ஜென்மத்தில் பெற்ற சித்தி உடலில் ஆழ்ந்து பலிக்க இந்த ஜென்மம் எடுத்தார் எனக் கூறுவதில் அந்த உண்மையிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் செய்த மிகச் சிறிய காரியங்களால் பிறர் பெற்ற மிகப் பெரிய நன்மைகளை அறிவதுபோல், நாம் செய்த மிகச் சிறிய காரியங்களால் நாம் பெற்ற பெருநஷ்டத்தை அறிவது அவசியம். பிறர் பெற்ற நஷ்டத்தையும் ஒன்று விடாமல் அறிய வேண்டும். Life is computer-precise. கம்பியூட்டரைப்போல் வாழ்வு துல்லியமானது. லேசாகக் கைவிரல் பட்டுவிட்டால் செல்போன் செயல்படும். அது ஜடம். வாழ்வு சூட்சமமானது. எவர் மீதும் எந்தக் குறையும் சொல்ல நமக்கு உரிமையில்லை என அறிவது, செய்வதல்ல, பெரிய காரியம். செய்வது பெரிய காரியங்களில் பெரிய காரியம். பிறரைக் கெடுக்க முடிந்தவன் கெடுக்காமலிருப்பதில்லை. குன்னம்மா ‘உன்னை ஒழித்துக் கட்டுவேன்’ என்றார். அது நம்மிடம் உள்ளது என ஏற்க முடியுமா? பிறருக்கு உதவ முடியும் என்ற நிலையில் அதைச் செய்யாமலிருக்க முடியாது என்பதை நமக்குள்ள குணம் என நினைக்கிறோம். இது அதன் மறுபறம் என நினைக்க முடியுமா? இந்திராவைப் பிரதமராக்கியவரை அவர் அரெஸ்ட் செய்யச் சொன்னார். அது நம்மிடமில்லை என நினைக்க முடியுமா?

திருப்தி கணப்பில் முடியும்.

Trump அறிவில்லாமல் பேசினால், உலகில் ஊழல் மலிந்திருந்தால், பெண்கட்கு கற்பு என ஒன்று உண்டு என அறியாத சமுதாயமிருக்கிறது என்றால், நம்மிடம் அவையெல்லாம் இருப்பதை நாம் அறியோம் என்பதை மறுக்க முடியுமா? மேலெழுந்தவாரியான குறைகளை அறிவதே பெரியது. ஆழ்ந்துள்ள அனைத்துக் குறைகளையும் ஏற்கும் மனம் பெரிய காரியத்தை நினைவால் செய்கிறது. பூரண யோகத்தை மேற்கொள்ள அதைச் செயலாலும் செய்ய வேண்டும். டாக்டர் பட்டம் பெற்றவன் அறிவில்லாத பெற்றோருக்கு அடங்கினால் அவன் மனைவி அறிவில்லாத அவன் பெற்றோருக்கு அடங்குவது நியாயமல்லவா? 300 ரூபாய் திருப்பித்தராதவனை வாழ்வு 3000 அல்லது 3 இலட்சம் அல்லது 30 இலட்சம் வேற்றோருவருக்குத் தரச் சொல்வதை வாழ்வின் நியாயம் என எவர் அறியாவிட்டாலும் அன்பன் அறியவேண்டும். அப்படி அறிவது பெரிய காரியம்.

(தொடரும...)

ஒஜெக்ஷன்

ஜீவிய மணி

எதையும் நான் கேட்கமாட்டேன், யாரிடமும் கேட்கமாட்டேன், தெய்வத்திடம் எதையுமே கேட்கமாட்டேன் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் உயர்ந்து. அளவுக்கு மீறி அதைச் செயல்படுத்த முற்பட்டால், தடம்மாறிப்போகும். யோகம்பயிலும் சாதகர்களுக்கே அது ஒத்துவாராது. இறைவனிடம் எதையும் சாதகன் கேட்கலாம் என்று அன்னை கூறியதற்கு எதிராகப் போகும். கேட்பது தவறா? கேட்காமலிருப்பது தவறா? என்ற குழப்பம் இயல்பு. தவறு கேட்பதில்லை. கேட்கும் மனநிலையிலிருக்கிறது. மனநிலை தாழ்ந்ததானால் கேட்பது தவறு. மனநிலை உயர்ந்ததானால் கேட்பது சிறந்தது.

நிறைவு புதிய தெம்பை அளவில்லாமல் எழுப்பும்.

அஜெண்டா

சுத்பிரேம்: ஏதாவது புதியன இருக்கின்றனவா?

அன்னை: உனக்குப் பிடித்தது ஒன்று இருக்கலாம். (அன்னை பேப்பர் துண்டுகளை எடுக்க முயல்கிறார்).

சுத்பிரேம்: நீங்கள் செய்வதே எனக்கு ஆர்வமானது.

அன்னை: என்ன, நானா?

சுத்பிரேம்: நீங்கள் செய்வது.

அன்னை: குழந்தாய், நான் கண்டுபிடித்த வண்ணமிருக்கிறேன். மனம் சுறுசுறுப்பானால், அல்லது மனம் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும்வரை, உன் வாழ்வை அர்ப்பணித்து, அதுவே வாழ்வதற்குக் காரணம் என முழுமையாக நம் பினால், இறைவனுக்காக மட்டும் வேலை செய்வதாக நம்பினால், ஜீவன் முழுவதும் வேலையில் பங்கு கொள்கிறது. உயிரிலும், மனத்திலும் எல்லா முரண்பாடுகளும் மறைந்ததாகத் திருப்தி ஏற்படும். அனைத்தும் சுமுகமாக இருக்கும். வெற்றி கண்டதாகத் தோன்றும். இப்பொழுது உடலின் செல்கள் இறைவனை ஆர்வமாக நாட விரும்புகின்றன. சிக்கல், எதிர்ப்பு, சிரமம், வேதனை அவர்கள் கண்ணில்படுகின்றன. அது செல்கள் ஆர்வத்தை முழுமையாக்கி, பூரணமாக்கி, நிலையாக ஆர்வப்படும்படி செய்கின்றன. அது வெகு நன்றாக இருக்கிறது. மிக நன்றாக இருக்கிறது. சென்றமுறை தெய்வீக அன்பு சித்திக்கும் நேரத்தைக் கூறினேன். அது நிலையாக இருக்க முடியாது என்பதால், போய்விட்டதாகக் கண்டேன். என் அது நிலைக்கவில்லை என அறிய உடனே ஆசைப்பட்டேன். “உலகம் தயாராகவில்லை. எதுவும் தயாராகவில்லை” என்பது அர்த்தமற்றது. அதன்பின் செல்களே ஒரு வகையாகக் காண முயன்றன..... அது மந்தமான நிலைக்கும், மயக்கமான

நிலைக்கும் இடைப்பட்டது. உணர்வற்றதற்கும், உதாசீனத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலை. அதை நாம் சாந்தி எனத் தவறாக அறிகிறோம். அமைதி என்று நாம் ஏற்றுக் கொண்டதாகவோ அறிகிறோம். உண்மையில் அது தமஸின் - சோம்பேறித்தனம் - ஒரு உருவம். அதுவே தெய்வீக அன்பு நிலைக்காததற்குக் காரணம். சாஸ்வதமாக நம் ஜீவியம் நீடிக்கும் என்பதாகும். அதுவே காரணம். அப்பொழுது ஓர் அனுபவம். (வேதனையான தாக்குதல்) ஏற்பட்டது. அவை சிறு துளிகளாக மீண்டும் மீண்டும் வந்தன. (அவை அதே ரூபத்தில் மீண்டும் வருவதில்லை). அவற்றை செல்கள் அனந்தமாகக் கண்டன. மன உறுதி ஆர்வமாக அவற்றை ஆட்கொள்ள முயன்றது. சுயமான அர்ப்பணம் நடைமுறையில் தெளிவாகியது.

ஓ ஈ ஜீ ஓ.

ஜீவிய மணி

இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட வேலை, தியானத்தைவிட உயர்ந்தது என்று அன்னை கூறுகிறார். இதைப் பின்பற்ற வேண்டி ஒரு பக்தர் தியானம் தேவையில்லை என்று சொல்வதா என்று திகைப்படைகிறார். அன்னை ஆசிரமத்தில் தியானம் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார். எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? எதைச் செய்வது? எதைச் செய்யாமலிருப்பது? என்று குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒரு பக்தரால் வேலைகளைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முடிந்து, அதன்மூலம் தியானத்தைவிட அதிகப் பலனைப் பெற முடிந்தால், அவருக்குத் தியானம் தேவையில்லை. செயலை அர்ப்பணம் செய்ய முடிய-வில்லை என்பவருக்குத் தியானம் உதவும். மேலும், செயலை அர்ப்பணம் செய்பவருக்கும், அர்ப்பணத்தை மேற்கொள்ளத் தேவையான திறனைத் தியானம் தரும். தினமும் ஒரு மணி நேரம் தியானம் செய்து அதன்மூலம் கிடைக்கும் யோக சக்தியைச் செயலில் வெளிப்படுத்துவது நல்லது என்று ஆசிரமச்சாதகர்களுக்கு அன்னை சொல்லியிருக்கிறார்.

முழுமைக்கு நிறைவு.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பிரம்மம், பூருஷா, ஈஸ்வரா, மாயா, பிரகிருதி, சக்தி

(Book II, Chapter 2)

முதல் அத்தியாயத்தில் யார் சிருஷ்டியை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி எழும்பியது. மரபு பிரம்மா சிருஷ்டிக்கிறார் என்றது. பகவான் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிக்கிறது என்றார். சத்திய ஜீவியம் பிரபஞ்சத்தில் நிலவுவதால், அதைப் பிரபஞ்ச சிருஷ்ட என்றார். முதல் அத்தியாய முடிவில் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டிப்பதைச் சச்சிதானந்தம் சிருஷ்டிப்பதாகக் கொள்ளலாம், மேலும் பிரம்மம்* சிருஷ்டிப்பதாகக் கொள்ளலாம் என்றார்.

இந்த இரண்டாம் அத்தியாயம் அந்த பிரம்மத்தைப் பற்றியது. மரபிலிருந்து பகவான் அடிப்படையில் விலகும் கருத்து இது.

மரபு ஆத்மா (அல்லது) புருஷா (அல்லது) ஈஸ்வரனைத் தனித்தனியாக எடுத்து அதை முழுமையாகக் கருதி பெரிய விவாதம் ஏற்படுத்தியது.

பகவான் மூன்றையும் ஒன்றாகக் காணும் முழுமையை வலியுறுத்துகிறார்.

மரபு செய்த தவறு ஒன்றை பகவான் சரி செய்யும் வகையில், பிரம்மம், அனந்தம், மனிதன், அனந்தமான அகண்டத்தை அதற்கெதிரான கண்டத்திற்குரிய முறைகளால் அறிய முயல்வதால் அந்திலையில் ஏற்பட்ட தவறுகள் பல எனக் கூறி அவற்றைத் திருத்தும் வழியைக் கூறுகிறார்:

- மலையை ஸ்கேலால் அளக்க முடியாது.
- குருடன் சித்திரத்தை விமர்சனம் செய்யக் கூடாது.
- படிப்பறிவில்லாதவன் பண்டிதரின் படிப்பை விமர்சனம் செய்யக்கூடாது

* பிரம்மா என வழக்கில் உள்ளது தெய்வோக்கக் கடவுள். இது பொன்றுடிக்குக் கீழேயுள்ளது. சத்தியஜீவியம் மூடிக்கு மேல் உள்ளது. சச்சிதானந்தம் அதற்கும் மேல் உள்ளது. பிரம்மம் மூலம். இது அங்கே பிரம்மத்தைக் கடந்த முழு பிரம்மம்.

குற்றவானிக்கு இதம் உடையதல்ல.

என்பதுபோல் பிரம்மம் அனந்தம், மனித மனம் பகுதியான சிறு கடுகு, சிறியது பெரியதை விமர்சனம் செய்வது தவறு, விளைவு விபரத்தோகும். மரபு இத்தவற்றைச் செய்து எழுப்பிய தர்க்கம், வாதம், பாரதம்.

பிரம்மத்திற்கு ஒரு அம்சமிருப்பதாகக் கருதுவது அறியாமை. உலகிலுள்ள அம்சம் அனைத்தும் உள்ளது பிரம்மம். இனி வரப்போகும் அம்சங்களும் பிரம்மத்துள் உள்ளன. ஒரு அம்சம் உதாரணமாக ரூபத்தையும் அதன் எதிரான அரூபத்தையும் (ரூபம் - உருவம்; அரூபம் - உருவமற்றது) எடுத்து, பிரம்மத்தை அவற்றைக் கொண்டு அறிய முற்பட்டால் குருடர்கள் யானையைத் தொட்டு அறிந்தது போலாகும். மரபு பிரம்மம் ரூபமுடையது எனவும், எதிர்கட்சி பிரம்மம் ரூபமற்றது எனவும் விவாதம் செய்கிறது.

ரூபம் அரூபத்திலிருந்து வருகிறது என பகவான் கூறியதுடன் ரூபமும், அரூபமும் உற்பத்தியாகுமிடம் பிரம்மம் என்றார்.

மரபு ஜீவாத்மாவே முடிவானது எனக் கூறுகிறது. மற்றொரு கட்சி பரமாத்மாவே முடிவு என்கிறது. ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் உற்பத்தியாகுமிடம் பிரம்மம் என்கிறார் பகவான்.

மரபு அனந்தம் என்பதை ஆதியும், அந்தமும் இல்லாதது என விளக்குகிறது. ஒரு கோடு போட்டால் அதன் முடிவை நீட்டலாம், அதற்கு முடிவில்லை. அதன் நூனியைப் பின்பக்கமாக நீட்டலாம். அதற்கும் முடிவில்லை. அதை முடிவற்ற சிறியது என்கிறார் பகவான். இது மரபின் அனந்தம், மரபு கூறும் விளக்கம். பகவான் இது சிறிய பகுதியான அனந்தம். அனந்தம் என்ற கருத்தை நாம் விரிவுபடுத்தலாம் என்கிறார். அந்தக் கோட்டை வலப்புறம் விரிவுபடுத்தலாம். அதற்கு முடிவில்லை. இடப்புறம் விரிவுபடுத்தலாம். அதற்கும் முடிவில்லை. ஒரு கோடு ஒரு பரப்பாகியது. அப்பரப்பை மேல்புறமும், கீழ்புறமும் விரிவுபடுத்தலாம். அது போல் அளவற்ற திசைகளில் விரிவுபடுத்தலாம். அதற்கு முடிவில்லை என்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒழிஜெஜெஃ

ஆன்மீகப் பெருந்தன்மை அடுத்தவர்மீது அங்கு மழை பொழியும்.

நம்பிக்கை

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
இடம்: காந்தி மண்டபம்
தேதி: 09.02.20

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் இறை நம்பிக்கை என்பது தேவையில்லாத ஒன்று என்ற ஒரு கருத்து விஞ்ஞானிகளிடையே அதிகம் பரவி இருக்கிறது. விஞ்ஞானிகள் மற்றும் பகுத்தறிவாளர்களின் பேச்சைக் கேட்டு பொதுமக்களும் நிறைய பாதி க்கப்பட்டுள்ளனர். விஞ்ஞானிகள் குறிப்பாக மூடநம்பிக்கைகளைத் தாக்குகிறார்கள். ஐரோப்பாவில் வானவியல் நிபுணர் கோபர்நிகஸ் மற்றும் கலிலியோ என்ற இரு விஞ்ஞானிகளும் சூரியன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது என்ற மூடநம்பிக்கையை 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தகர்த்து ஏறிந்தார்கள். அன்றிலிருந்து மூடநம்பிக்கைகளின் மேல் விஞ்ஞானத்தின் தாக்குதல் தொடர்ந்து நடக்கிறது. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சார்லஸ் டார்வின் என்ற ஆங்கில விஞ்ஞானி மனிதன் குரங்கிலிருந்து பரிணாம ரீதியாக தோன்றியவன் என்று ஆதாரங்களுடன் நிரூபித்தார். இந்த நிரூபணம் மனிதனைக் கடவுள் படைத்தார் என்ற பைபிள் கதையைப் பொய்யாக்கியதால் கத்தோலிக்க மடத்திற்கு இது ஒரு பெரிய அடியாக வீழ்ந்தது. இப்படி மூடநம்பிக்கைகளைத் தகர்த்து ஏறிந்தது, விஞ்ஞானம் உலகத்திற்குச் செய்த பெரிய சேவை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் இறை நம்பிக்கை நமக்கு இன்னமும் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. மூடநம்பிக்கைகளை உடைத்தெறிந்ததைப் போல் இறைநம்பிக்கையைத் தாக்குவது சரியில்லை.

ஆன்மீக விஷயங்களில் நம்பிக்கை ஒரு பெரிய இடத்தை வகிக்கிறது. விஞ்ஞானத்திற்குப் பரிசோதனை எவ்வளவு

பரம்பொருளின் சுயநலம் பகவானால் பாராட்டப்பட்டது.

முக்கியமோ அந்தளவிற்கு ஆன்மீகத்திற்கு நம்பிக்கை முக்கியம். விஞ்ஞானி தங்களுடைய பரிசோதனையில் கிடைக்கின்ற தகவல்களையும், புள்ளி விவரங்களையும் எந்த அளவிற்கு நம்புகிறாரோ அதே அளவிற்கு ஆன்மீகவாதி தன்னுடைய ஆன்மீக முயற்சிகள் வெற்றி அடைவதற்கு இறையருள் உதவும் என்று திடமாக நம்புகிறார். ஆகவே இரண்டு பேரும் நம்பிக்கையை வைத்துத்தான் செயல்படுகின்றனர். முறைதான் வேறேயொழிய சாதனம் ஒன்றுதான். ஆன்மீகத்திற்கு மட்டும்தான் நம்பிக்கை அவசியம் என்றில்லை. நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கைக்கூட நம்பிக்கைகளில்தான் ஓடுகிறது. இந்த இடங்களில் உள்ள நம்பிக்கையை நாம் எடுத்துவிட்டால் நம் அன்றாட வாழ்க்கைக்கூட ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும்.

நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையில்கூட நம்பிக்கை நமக்கு என் தேவைப்படுகிறதென்றால், நம் வாழ்க்கையில் எல்லா அம்சங்களும் நம்முடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. ஆகவே நம் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத இடங்களில் நாம் மற்றவரை நம்பி செயல்படுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. நாம் நம்மை மட்டும்தான் நம்புகிறோம் என்றால் நம்முடைய சாப்பாட்டை நாமே சமையல் செய்து கொள்ள வேண்டும். எங்கே செல்ல விரும்பினாலும் நாமே வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். நம்முடைய ஷாப்பிங் வேலையையும் நாமே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், உண்மையில் நாம் என்ன செய்கிறோம். ஹோட்டல்களில் மற்றவர்கள் சமைத்த உணவைச் சாப்பிடுகிறோம். முன்பின் தெரியாத ஓட்டுநர் ஓட்டும் பேருந்து, இரயில் மற்றும் விமானத்தில் பயணம் செய்கிறோம். கம்பெனி வைத்திருந்தால் நம்முடைய கம்பெனிப் பணத்தை வங்கியில் கொண்டு டெபாசிட் செய்வது எடுத்து வருவது என்ற வேலைகளை மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். இதிலிருந்து தேவைப்படுகின்ற இடங்களில் நாம் மற்றவரை நம்புகின்றோம் என்று தெரிகிறது. ஆனால், அடுத்தவர்களை

உரிமையில்லாத ருசியை விரும்ப முடியாதவனே நாகரிகமானவன்.

நம்ப முடியவில்லை என்ற நிலைமையில் நாம் இருந்தால் வெளியூருக்குப் பிரயாணம் செய்ய முடியாது. வெளியூர் ஹோட்டல்களில் சாப்பிட முடியாது. நம் பணத்தை அடுத்தவரிடம் ஒப்படைக்க முடியாது. சொந்தமாகக் கார் வைத்திருந்து நமக்கே ஓட்டத் தெரிந்தால்தான் நாம் வெளியூருக்கே செல்ல முடியும். நமக்கு உடம்புக்கு வந்துவிட்டால் டாக்டர் குணப்படுத்துவார் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இல்லாவிட்டால் சிகிச்சைக்காக அவரிடம்கூட செல்ல முடியாது. கோர்ட், கேஸ் என்று வந்துவிட்டால் வக்கீல் மேல் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நம்முடைய கேஸை நாமே வாதாட வேண்டும். கோடிக்கணக்கான மக்கள் தம்முடைய சேமிப்புகளை வங்கிகளில் போடுகிறார்கள் என்றால் தம்முடைய பணம் பத்திரமாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால்தான் வங்கிகளில் போடுகிறார்கள். இந்தியாவில் எண்ணற்ற இளைஞர்களும், இளம் பெண்களும் தம் பெற்றோர் தமக்காகப் பார்த்து வைத்திருக்கும் முன்பின் தெரியாத வரனைத் திருமணம் செய்து கொள்வதைப் பார்க்கும் பொழுது தனக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை தன்னுடைய பெற்றோர்கள் அமைத்துக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில்தான் திருமணத்திற்கு ஒத்துக் கொள்வதாகத் தெரிகிறது.

(தொடரும்)

ஒஜைகேஜிங்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அந்தந்த லோகத்திற்குரிய மௌனம் பூரணமாகாமல் அந்த லோகத்தைக் கடக்க முடியாது. பேசாத மௌனம், சிந்திக்காத மௌனம், புரிந்து கொள்ள விரும்பாத மௌனம், ஜோதியை நாடாத மௌனம், பிரிவை நாடாத மௌனம் அடுத்தடுத்த கட்டத்திற்குரிய நிபந்தனைகள்.

உரிமையை உணர்வாலும் தொடாதது நாகர்கம்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பிறருக்கு நல்ல ஆலோசனை சொல்லி நல்ல பலன் வருவதைப் பார்ப்பவர்கள் உண்டு. சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு, தங்கள் விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்படும். அப்பொழுது மற்றவர்க்குச் சொல்லிய யோசனையை நினைத்து, பலன் பெறுவதுண்டு.

நண்பர்கள், உறவினர்கள் வாழ்வில் நடப்பவை நமக்கு ஒரு முக்கிய பாடத்தைக் கற்றுத் தரும். சொந்த வாழ்க்கையால் பயன்படுபவர்களுக்கே பிறர் வாழ்வு பயன்படும். இவற்றிற்கெல்லாம் மேலானது வாழ்வு (impersonal life). நம் வாழ்வு, பிறர் வாழ்வென்றில்லாமல் Life வாழ்வு என்று பெரிய எழுத்தில் ஆரம்பித்த வாழ்வின் சுவடுகளைக் கவனித்தால், நாம் பெற முடியாத அறிவேயில்லை. சரித்திரிம், இதிகாசம், புராணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றைப் பயின்றவர்களுக்கு இப்பலன் உண்டு. அவற்றுள் சில,

- ★ அமெரிக்கா, நூறாண்டுகளுக்குமுன் தனித்திருந்த ஐப்பானை வற்புறுத்தித் தங்கள் பொருள்களை விற்றனர். இன்று ஐப்பானிய பொருள்கள் அமெரிக்கத் தொழிலுக்கு ஆபத்தாகிவிட்டன.
- ★ 1917-இல் ரஷ்யாவில் புரட்சி மூலம் கம்யூனிசம் ஏற்பட்டது. இன்று கம்யூனிஸ்ட் சர்க்காரே புரட்சி செய்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைக் கலைத்தது.
- ★ நாத்திகப் பிரச்சாரம் உலகெங்கும் நடந்து முடிந்ததால், ஆஸ்திகம் அதிகமாகப் பரவுகிறது என்று கண்டது.
- ★ உலகெங்கும் மனிதன் முனைந்து காட்டை அழித்தான். இன்று முயன்று காட்டை உற்பத்தி செய்கிறான்.

கள்ள உள்ளம் கறைப்படுத்தும்.

இவைபோன்ற நிகழ்ச்சிகள், அவற்றின் அனுபவம், அவைவெளிப்படுத்தும் வாழ்வு மையம், வாழ்வின் சுவடுகள் ஏராளம். உதாரணத்திற்குச் சொல்பவை ஒன்றிரண்டு,

- ★ ஒதுங்கியிருப்பவனை வம்புக்கிழுத்தால், வம்பு வீடு தேடி வரும்.
- ★ எவ்வளவு உயர்ந்த இலட்சியமானாலும், வலிய திணித்தால், வன்முறை மீண்டும் வரும், இலட்சியம் மறையும்.
- ★ தெரியாமல் செய்யும் தவற்றை நெடுநாள் செய்தாலும், மீண்டும் நாமே சரி செய்ய வேண்டி வரும்.
- ★ எதை எதிர்க்கின்றோம் என்று தெரியாமல், வலிமை மிகுந்ததை அழிக்கப் போனால், அது வளரும்.
- ★ நாட்டின் பரம்பரையை இலட்சியம் மாற்ற முடியாது. பரம்பரை இலட்சியத்தை மீறியது. [ரஷ்யாவிலும், சௌனாவிலும் கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் வந்தபொழுது ஐனநாயகம் வரும் என அனைவரும் எதிர்பார்த்தார்கள். பரம்பரையான *dictatorship* முடி ஆட்சியே அரசு ரூபத்தில் வந்தது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின் பரம்பரை ஐனநாயக மனப்பான்மை இந்தியாவிலும், எதேசுகாதிகார மனப்பான்மை பாக்கிஸ்தானிலும் நிலவியது.]

★ ★ ★

திறமையைப் பெறும்முன் மனிதன் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கின்றான். பேச்சாளர்கள் பேசியே கற்றுக் கொண்டோம் என்பார்கள். இதுபோல் நாம் 100 காரியங்களைச் செய்கிறோம். அவற்றுள் 10 விஷயங்களைக் கற்று, மின் செய்கிறோம். எத்தனை விஷயங்களுக்கு முடியுமோ, அத்தனை விஷயங்களுக்கு முழு பயிற்சியை அளிப்போம். அது நல்லது.

பொதுவாக ஒரு காரியத்தைச் செய்யச் சொன்னால் கற்றுக் கொடுங்கள். செய்கிறேன் என்பவர்களைவிட செய்ய

பண்பின் உணர்வு கடைசி விலங்கு.

ஆரம்பிப்பவர்கள் பலர். அதுவும் நாம் தினமும் பார்க்கும் காரியமானால், ஆரம்பிப்பதற்குமுன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், பயிற்சி வேண்டும் என்று தோன்றாது. மேல் நாடுகளில் ஒரு சிறு கடை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானாலும், அதற்குரிய பயிற்சி பெற்று, சர்ட்டிபிகேட் பெற்ற வர்க்கே லைசென்ஸ் கொடுப்பார்கள். நம் நாட்டில் பணமிருந்தால், வியாபாரம் ஆரம்பிக்கலாம். நிலமிருந்தால் பயிரிடலாம். பயிற்சி வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுவதில்லை. செய்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்பது மனநிலை. வியாபாரத்திற்கும், விவசாயத்திற்குமே இந்த நிலையானால், ஷர்ட் போடுவது, பேனாவுக்கு இங்க் போடுவது ஆகியவற்றிற்கு நாம் பயிற்சி வேண்டும் என்று நினைப்பதேயில்லை. பயிற்சி வேண்டும் என்று சொன்னால் கேவி செய்வார்கள். நான் ஷர்ட் போட ஆரம்பித்ததிலிருந்து அதை விடும்வரை சிறிய ஊர் டெய்லர், சென்னை, கடலூர், பாண்டி டெய்லர் எவரும் எனக்குத் தைத்துக் கொடுத்த ஷர்ட் கழுத்தில் பொருத்தமாயிருந்ததில்லை. இதை நாம் கவனிப்பதில்லை. ஷர்ட், காலர் தைக்க டெய்லருக்குச் சூட்சமமான பயிற்சி வேண்டும். டெய்லர் பயிற்சி மூலம் வந்தவரில்லை. கழுத்து பட்டனைப் போட்டால் காலர் பொருந்தவேண்டும். இதை நான் ஒரு நன்பரிடம் 1960-இல் சொன்னேன். என்னை மீண்டும் அவர் சந்தித்த பொழுது தான் சந்தித்த எவரும் காலர் சிரியாகத்தைத்த ஷர்ட் போடவில்லை என்று கண்டேன் என்றார்.

சமீப கால வேலைத் தரம் பரவலாக உயர்ந்து வருவதால், ஷர்ட் தைக்கும் திறமை உயர்ந்துள்ளது. டெய்லருக்கும் அவர் குறை தெரியாது. நமக்கும் தெரியாது. வாழ்க்கை ஒடிக் கொண்டிருக்கும். என் புத்தகம் ஒன்றைத் தமிழாசிரியரிடம் கொடுத்து இலக்கணப் பிழைகளைத் திருத்தச் சொன்னேன். 750 பிழைகளைக் குறித்துக் கொடுத்தார். நான் தமிழோ, ஆங்கிலமோ, பட்டப் படிப்பில் படிக்கவில்லை (*not a student of*

சுரணாகதி கண் திறந்து அருளைக் காட்டும்.

literature). பேசுவதுபோல் எழுதினால் பிழைகள் மலிந்திருக்கின்றன. இதை நாம் தெரிந்து கொள்வதில்லை. அதை அகற்ற முயலவதில்லை.

ஒருவர் முன்னேற பத்து வழிகள் சொல்லலாம், நூறும் சொல்வார்கள். முன்னேற வேண்டும் என்ற உணர்வு முக்கியம். அந்த விருப்பமில்லாதவர்க்கு வழியில்லை. வாழ்வு செயலாலும், நிகழ்ச்சியாலும், உணர்வாலும், சிந்தனையாலும், மற்றவர் தொடர்பாலும் ஆனது. அவை சில நூறுகளாக இருக்கின்றன. அவற்றுள் சுமார் 30 அல்லது 40 முக்கியமானவையாக இருக்கும். இந்த முக்கிய வாழ்வின் அம்சங்கள் மூலம் பெருமன்னேற்றமடையலாம். மற்றவை மூலம் சிறு முன்னேற்றமடைய முடியும். சிறு அம்சங்களைப் பெரிய இலட்சியத்துடன் பார்த்தால், அவற்றின் மூலமும் பெருமன்னேற்றமடையலாம். முன்னேற்றமடைய ஒவ்வொர் அம்சத்தையும் எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனை உண்டு. செயலான அம்சத்தைப் பயன்படுத்தி முன்னேற செயலுக்குரிய பயிற்சி வேண்டும். உணர்வைப் பயன்படுத்த அவை (positive) நல்லதாக நேரான முறையில் இருக்க வேண்டும். அறிவுக்குரியவற்றைப் பயன்படுத்த அது தெளிவுள்ளதாகவும், தெளிவைத் தொடர்ந்து வளர்க்கக் கூடியதாகவுமிருக்க வேண்டும். மற்றவர் தொடர்பைப் பயன்படுத்த, தொடர்பு இருவருக்கும் சந்தோஷம் கொடுக்கும் வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். இங்குக் குறிப்பிடுவது பயிற்சி. பிறர் மூலம் பெறும் பயிற்சி, நாமே நமக்களிக்கும் பயிற்சி என இரு பிரிவுகளாகக் காணலாம். இன்ஜினீஸர்களுக்கு ஒரு மெஷினை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்ற manual பிரசரம் கொடுப்பார்கள். அந்தப் பிரசரத்தில் சொல்லியபடி அம்மெஷினை ஒட்டினால் அதன் திறன் 92%, 95% இருக்கும். இரண்டு மூன்று வருஷம் ரிப்பேர் வாராது. அவர்கள் சொல்லியபடி 12 வருஷம் வேலை செய்யும். அதன் பிறகும் மற்றொரு 12 வருஷம் வேலை செய்யும். பிரசரத்தை, தூக்கிப் போட்டுவிட்டு, சும்மா ஒட்டுவோம் என்றால் சில மாதங்கள்

பறுவதை அறிந்து பெற்றால் யோகம் பலிக்கும்.

மெஷின் திறன் 80% முதல் 70% வரை இருக்கும். முதல் 3 வருஷத்தில் 10 முறை ரிப்பேராகும். 6, 7 வருஷத்தில் பயனற்றுப் போகும். ஒரு பாக்டரியில் 100 மெஷின்கள் இருந்தால் அக்கம்பெனியின் விற்பனை 100 கோடியானால், இந்தப் போக்கில் எல்லா மெஷின்களும் 70% திறனுடன் வேலை செய்தால் 100 கோடி விற்பனை 70 கோடியாகும். புது மெஷின் ஒட்டினால் ஒடுகிறது. இதற்கு, பிரசரம் எதற்கு என்றால், இப்பழக்கம் கம்பெனியின் வியாபாரத்தை 30 கோடி அளவில் பாதிக்கும். அத்துடன், மற்ற கம்பெனியிடன் போட்டிப் போட முடியாது, முன்னேற்றம் என்று பேசினால், இருப்பதை நிர்வாகம் செய்ய முடியவில்லை. முன்னேற்றமும் வேண்டாம், எதுவும் தேவையில்லை என்பார்கள்.

பயிற்சியைக் கருதாமல் நாம் வாழ்வதால் நம் வாழ்வின் முழுப் பயனை அடைய முடிவதில்லை. மெஷின் 80% திறனைக் கொடுத்தால், நம் வாழ்வு பயிற்சியைப் புறக்கணித்தால் 20 அல்லது 30% திறனையே கொடுக்கும். முழுப் பயிற்சி எடுத்தால் வாழ்வு 4 மடங்கு உயரும்.

நாம் அன்றாடம் செய்யும் வேலைகள் அனைத்துக்கும் நாம் பிறரிடமிருந்தோ, அல்லது நாமே முயன்றோ பயிற்சி அளிக்கலாம். காலேஜில் கை நிறைய புத்தகம் எடுத்துப் போகும் மாணவர்களைப் பார்த்தால், சிலருக்குப் புத்தகம் சரியும், சிலர் புத்தகத்தைக் கீழே போடுவார்கள். அவர்கள் வாரம் ஒரிரு முறை புத்தகத்தைப் போடுபவர்களாக இருப்பார்கள். ஒரு சிறிய வேலை செய்ய முடியாது என்பதில்லை. எப்படிச் செய்வது, எப்படிப் புத்தகம் கீழே விழாமல் பார்த்துக்கொள்வது என்று நினைத்ததில்லை. ஏன் விழுகிறது என்று யோசனை செய்ததில்லை. சுமார் 20 டிரைவர்கள் வண்டியில் போனால், நிதானமாக நிறுத்தி, குலுங்காமல் ஸ்டார்ட் செய்வது 3 அல்லது 4 பேர்கள்தானிருக்கும். மற்றவர்கள் வண்டியை ஸ்டார்ட் செய்யவோ, நிறுத்தவோ கற்றுக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.

வக்கிரத்தை அழிப்பது அதற்குச் சேவை.

கற்றது போதும் என்ற மனநிலையிருக்கும். 30-ஆம் வயதில் தரையில் இங்கை ஊற்றாமல் ஒருமுறைகூட இங்க் போடாதவர்களுண்டு. 100 பேர்களிடம் ஒரு பேணாவைக் கொடுத்து ஒரு நேர்க்கோடு போடச் சொன்னால் 20 பேர்கள்தான் நேராகப் போடுவார்கள். அவர்கள் திறமைசாலிகள். மற்றவர்கள் போட்ட கோடுகளுக்கு எல்லா விமர்சனங்களும் கொடுக்கலாம். ஓரிருவர் வளைவு கோடும் போட்டிருப்பார்கள். கோண்ணாகப் போட்டவர் பலராக இருப்பார்கள். ஒரு சிறிய அட்டையை இரண்டு துண்டாக வெட்டிப் பார்த்தால், நம் கைக்கு உள்ள பயிற்சி நிலையை நாம் அறியலாம்.

ஒருவருடைய திறமையை அறிய அவருடைய பாக்கெட்டைச் சோதனை செய்தால், அவர் திறமையை, பாக்கெட் விளக்கும். பாக்கெட்டில் ஒரு பேப்பரை வைத்தால் 1% அங்குலம் உள்ளேயும், மீதி வெளியிலும் இருப்பதுண்டு. பேணாவை மூடாமல் பாக்கெட்டில் வைத்து ஷர்ட் முழுவதும் இங்க் ஆவதுண்டு. தலையைச் சீவினால் பின்பக்கம் முடி படியாமலிருப்பதுண்டு. இவை சிறு காரியங்கள். பெரிதுபடுத்தக் கூடாது என்று நாம் நினைக்கலாம். இவற்றால் ஏற்படும் நஷ்டம் பெரிதன்று. இவை நமக்கு நம் சுபாவத்தின் திறனை விளக்குகிறது.

நம் செயல் அனைத்தையும் சோதனை செய்து பயிற்சி அளித்துவிட்டால், நாம் புது மனிதராவோம். Overhaul ஓவர்ஹால் செய்த மெஷின் போல நாம் மாறிவிடுவோம். பொதுவான பலன் பெரிது. இந்த ஒரு முறையை முழுவதும் பின்பற்றி நம்மை இரு மடங்கு உயர்த்த முடியும்.

(தொடரும்)

ஒத்துரைகளை

ஜீவிய மணி

கரையும் மண்ணையும் கரையாத மலையாக்க வல்லது
அன்னையின் அருள்.

அன்னையின் அன்பு தானே பரவுவது.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

அன்பர் மனநிலை யோகத்தால் சாதகர் மனநிலையாவது

இக்கட்டுரையின் நோக்கம்: ஓராயிரம் ஆண்டுகளின் பலன் உடனே வருவது அன்னையின் அருள். அது தெரிவது, தெரிந்ததை உணர்வது, உணர்வதைச் செயலாற்றிச் சிந்திப்பது முடியும் என்பது அன்னையின் கருத்து. அந்தத் தத்துவம் நமக்கு இன்று நடைமுறையில் அதிகப்படச் சம் என்ன தரும், குறைந்தபடச் சம் என்ன கிடைக்கும், அதற்குரிய முறைகள் எவை என்பவற்றை இதுவரை பலமுறைகள் எழுதினாலும் இன்றுள்ள என் மனநிலையில் அது எனக்குப் ‘புதிதாய்’த் தோன்றுவதால், படிப்பவர்க்குப் புதிய பலன் தரும் என எழுதுகிறேன்.

– முழுப்பலன் சிந்தாமல் சிதறாமல் சொர்க்கத்தில் அன்னையின் பிரம்ம பரிசாகக் கிடைக்க

- எதிர்பார்ப்பு முழுமையாக மறைய வேண்டும்.
- மறைந்த எதிர்பார்ப்பு முடிவற்ற பொறுமையாகும்.
- மனம் ஆத்மாவில் லயித்து, ஆத்மா ஜீவியத்திலிருந்து மறையும்.
- தெளிய பல நாட்களாகும்.
- இலட்சியக் காதல் வயப்பட்டவர் புறத்தில் வாழ்ந்தாலும் அகத்தில் பல ஆண்டுகளை அப்படிக் கழிப்பார். அதன் பலன் சொர்க்கமாகவோ, நரகமாகவோ இருக்கும். சொர்க்கம் அனுபவிக்கலாம். பெரிய ஆத்மாவுக்கு நரகம் வந்து திருவுருமாற்ற வேண்டி நிற்கும். மாறினால் அது அற்புதமான

அன்னையின் சொர்க்கமாக இருக்கும்.

குட்சம் எளிதில் பரவும்.

- மனித நிலையில் குறைந்தபட்சம் கிடைப்பது
 - அரைகுறையாக அற்புதம் நிகழும்.
 - ஒரு பிரச்சனை ஆச்சரியமாகத் தீரும்.
 - புது வாழ்வு மலர்ந்த புத்துணர்வு எழும்.
 - பெருங்கடன் தீராக்கடன் தீர வழி எழும்.
 - தெளிவான தொழில் பத்து கோடியில் செய்பவர் வாயில் திறந்து ஆயிரம் கோடிக்குப் படிப்படியாக போவார்.
 - திருமணத்திற்கு நிற்கும் இளைஞர் அற்புதமான அமிர்த வாழ்வுக்குரிய மனைவியைப் பெறுவார்.
 - திருமணம் விழையும் கன்னி மனம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகக் கடைசிவரை வரும் மன வாழ்வு அமையும் மனம் மனத்தில் எழும்.
- குறைந்தபட்சமுமில்லாமல், அதிகபட்சமுமில்லாமல் நடுத்தரமாக உள்ள நல்ல உள்ளம் படைத்தவர் உடன் அறிவது கண்ணம் தவறாமல் புரிந்து கொள்வது,
 - ஆண்மீகம் வாழ்வை யோகமாக்கி அதிர்க்கடமயமாக்கும் பொழுது நான் எதிர்காலத்தில் எந்தக் குறைக்கும் ஆளாகமாட்டேன்.
 - என் குழந்தைகட்குப் பெருஞ்செல்வம், பதவி பெற்றுத் தருவதும் இக்குணங்களைத் தருவதற்கு எடாகாது.
 - அனைவருக்கும் இதைக் கொடுக்க முழுவிருப்பம் கொண்டபொழுது ஒருவர் தவறாமல் உடனே விலகுவது எனக்குப் புரியவில்லை.
- இதைச் சாதிக்க, குறிப்பாக அறிந்து தாமதமின்றி செய்ய வேண்டியவை
 - பிரச்சனை, நோய், சிரமம் சமர்ப்பணத்தால் மட்டும் தீர்க்க முனைய வேண்டும்.
 - மனம் இதமாகி நல்லெண்ணம் ஊற்றாக உற்பத்தியாக வேண்டும்.
 - எவரைக் கண்டாலும் (அது யாராக இருந்தாலும்) உள்ளூர் மனத்தைக் கடந்த உணர்வில் புன்னகை மலர் வேண்டும்.
 - நமக்கு வேண்டிய ஒருவர் (தாய், மகன், மனைவி, கணவன், நண்பன்) மனநிலையை அவர் அறிவதுபோல் அறிந்து இனிமையாகப் பூர்த்தி செய்ய தீராத ஆவல் தணியாமல் எழ வேண்டும்.
 - மனத்தில் அன்னை, பகவான் உருவமாகத் தெரிய வேண்டும்.
 - கண்ணில் தற்செயலாகப் படும் சொற்கள், காதில் விழும் சொற்கள் நல்லதாக மட்டும் அமைந்து வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும்.
 - நமக்குத் தாழ்ந்தவரை (மனதால்) மிக உயர்ந்தவராகக் கருதி எவருமறியாமல் அவரும் அறியாமல் நாம் நடக்க முயல வேண்டும்.
 - கடந்த கால நிகழ்ச்சிகள் நினைவுக்கு வந்து சந்தோஷம் தந்தால் அது பெரியதாக இப்பொழுது நடக்க வேண்டும். பள்ளியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றது நினைவு வந்தால் இன்றைய மனநிலையின் சூழலால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, இன்று முதற் பரிசு முக்கியமான விஷயத்தில் வரும்.
 - கடந்தது குறையானால், இன்றைய நினைவு அக்குறையை நிறையாக்கி அதை உணர்த்தும் செயல் நடக்கும். ஒரு டிரஸ் வாங்க நினைத்து அன்று சிறிதளவு ஏமாற்றமடைந்தது இன்று பல டிரஸ் பரிசாக வரும். வருவது அன்பு சூழ்ந்து பரிவுடனிருக்கும்.

தனி மனிதன் எதிர்ப்பார்ப்பான்.

ஒருபடி உயர்வதும் லீலையின் அம்சம்.

- உதவி மனப்பான்மையுள்ளவர் பிறருக்கு உதவும் நிலையில் இதுவரையில்லையெனில், இன்று உதவும் ஸ்தாபனத்தில் பலருக்கும் பெரும் உதவி செய்யும்படி அமையும்.
- அன்று குடும்பத்தார் பாசத்தில் தினைத்தவரை இன்று ஊரார் பிரபலமாக்கி உற்சாகப்படுத்துவார்.
- அன்று குடும்பத்தில் கிடைக்காத பாசம் இன்று எங்கும் கிடைக்கும்.
- அன்று சிறு பிரமோஷன் எதிர்பார்த்துக் கிடைக்காதது இன்று எதிர்பாராத பெரிய பிரமோஷன் பெரிய ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கும்.
- மனம் சந்தோஷமான அன்றைய வாழ்வு, இதயமும், உடலும் பூரித்து புள்காங்கிதமடையும் பெரு வாழ்வாகும்.
- ஆன்மீக ரீதியில்,
 - மனிதன் அறியாத மௌனம் கூணம் ஸ்பர்சிக்கும்.
 - நெஞ்சில் சூரியன் உதயமாகும் (காயத்ரி மந்திரம் ஆயிரம் முறைகள் பல நாட்கள் தொடர்ந்து சொல்பவர் பெறும் ஆன்மீகப் பலன்).
 - பிறர் எண்ணம் ஒன்றிரண்டு தெரியும்.
 - சிடுமூஞ்சியும் இனிமையாகப் புன்னகைக்கும் நிலை எழும்.
 - உள்ள பத்து தொந்தரவில் ஒன்பது மறையும்.
 - மேலே படும் காற்று இதமான, இன்பமான அரவணைப்புப் போல் உணரும்.

எந்தக் காரணமுமின்றி எல்லா நேரமும் மனம் குதுகலமாகும்.
உடல் மேனியாகும்.
முகம் தேஜஸால் நிரம்பும்.

திருடனும் திருவநுமாறுபவனும் மறைவை நாடுகிறான்.

கண்கள் பளிச்சென மாறும்.
காதில் விழும் ஒலி இசையென இனிக்கும்.
அகந்தை, மனம், ஆத்மா விலகிப் பெறும்.

மிரம்ம தரிசனம்:

அகந்தை, உணர்வு, செயல்படும் கருத்து, திறமை, குணம் ஆகியவை நாமுள்ள நிலைக்குரியன. மனித எண்ணம் அகந்தைக்குரிய எண்ணம். அகந்தை அழிந்தவன் எண்ணம் மனத்திற்குரிய எண்ணம். ஒரு யோகிக்கு மனமே அழிந்தபின் எண்ணம் தோன்ற முடியாது. என்றாலும் ஏதோ ஒரு உருவத்தில் எண்ணம் போன்றது தோன்றினால், அது ஆத்மாவுக்குரிய எண்ணம். வேறு சொற்களில்லாததால் அதை எண்ணமென்றே குறிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

சமர்ப்பணத்தால் அகந்தையின் எண்ணத்தைக் கடப்பது போல் அகந்தையின் உணர்வு, திறமை, குணம் இவற்றையும் கடந்தால், எல்லாவற்றையும் இழந்த அகந்தையிருக்கும். இனி அகந்தையைச் சமர்ப்பணம் செய்வது முடியும். அது வாழ்க்கைக்குப் பெரும்பலன். அதைக் கருதாதவர்க்கு யோகத் தகுதி.

மனத்தையும், மனத்தின் அம்சங்களையும் அதுபோல் கடக்கலாம் என்பது தத்துவம். நிர்வாணம் என்பது மனத்தின் அம்சங்களை இழப்பது. அதைக் கடந்த நிலை மனம் கரைவது.

அதுபோல் ஆத்மாவின் அம்சங்களையும், ஆத்மாவையும் கடப்பது பிரம்ம தரிசனம் தரும்.

(தொடரும்)

ஓஜிஜெஜிள்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஜீவன் பிறரைக் கொண்டு சிரியமாகத்
தன்னை அறிவது சுமுகம்.

தூய அன்பு திரைமறைவை நாடும்.

விடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

வேதம் நாம் காண்கின்ற கனவை மற்றொரு உதாரணமாகச் சொல்லுகிறது. இந்தக் கனவு உலகத்தை நாம் படைக்கையில் அதற்கான பொருளையோ அதை உருவாக்குபவரையோ நாம் தேடிப்போவதில்லை. நமது அறிவாற்றலின்படி நமது மனக்கன் முன்னே கனவு உலகத்தையும், பரந்த வெளியையும், கால நேரத்தையும் நம்மால் நிர்ணயம் செய்யமுடிகிறது. விழித்ததும் அது மறைந்து விடுகிறது. மறுபடி தூங்குகையில் அதையே திரும்பப் படைக்க முடிகிறது. இவை எல்லாமே நம் உருவாக்கம் தான். இதையே நம் சாஸ்திரங்கள் உருவகப்பொருளும், உருவாக்குபவரும் ஒன்றே என்கிறது.

இதிலிருந்து நமக்கு ஒன்று புலப்படுகிறது. எந்த ஒரு உருவாக்கப்பட்ட பொருளும் அதன் மூலப்பொருள் அதன் உள்ளேயே இருந்தாலும் அந்த மூலப்பொருள் மேற்பரப்பில் அதன் தன்மையை இழந்து விடுகிறது அல்லது உருவாக்கப்பட்ட பொருள் மூலப்பொருளின் தன்மையை தனக்குள் மறைத்து புறத்தில் செயல்படுகிறது.

நமது சட்டை ஒருவகை நாரைக் கொண்டு செய்யப் படுகிறது. நார் இல்லாமல் சட்டை இல்லை. நார் இழை இல்லாமல் நார் இல்லை. மூலக்கூறுகள் (Molecules) இல்லாமல் நார் இழை இல்லை. அனுக்கள் இல்லாமல் மூலக்கூறுகள் இல்லை. இப்படி முடிவின்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போனாலும் நாம் இறுதியாக உருவாக்கிய பொருளிலிருந்து ஆரம்பப் பொருட்களைப் பிரிக்க முடியாது.

வேதத்தின்படி ஐந்து பெரிய சக்திகளான அண்டவெளி, காற்று, நெருப்பு, தண்ணீர், பூமி இவை அனைத்தும் பிரபஞ்சத்தின் அங்கமே. நமது பெளதீக் உடலும் இந்த ஐந்து சக்திகளைக் கொண்டதுதான். எனவே இந்தப் பிரபஞ்சம், நம்

திகைப்பும் மழைபோல் அருளாகும்.

உடல், மூளை, உணர்வு பாகங்கள் எல்லாமுமே ஈஸ்வரனுடைய படைப்புதான்.

வேதம் ஈஸ்வரனின் ஓளி வெள்ளத்தில்தான் இவை எல்லாமுமே தோன்றின என்கிறது. சிருஷ்டியும், சிருஷ்டிப்ப-பவரும் கடவுள்தான் என்பது வேதத்தின் இறுதித் தீர்ப்பு. இங்கே படைப்பும் படைப்போனும் வேறுவேறு இல்லை. எனவே சிருஷ்டி என்பது ஈஸ்வரனின் விரிவாக்கம் மட்டுமன்றி உருவாக்கமும் ஆகும் என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நாம் காண்பதெல்லாம் பல இயற்கையாகவே உருவானவை, பல இயற்கையில் உருவான ஒன்றோடு ஒன்று புத்திசாலித்தனமாக இணைந்து காணப்படுகிறது. ஆனால் இப்படிப் பிணைக்கப்பட்ட ஒன்று பிணைத்தபின் பிரித்தால் பிணைப்பினால் உண்டான செயல்திறன் பிரிந்த பகுதிக்கு இருப்பதில்லை.

ஒரு மோட்டார் வண்டியை எடுத்துக்கொள்வோம். அது பல பாகங்களைக் கொண்டு புத்திசாலித்தனமாக இணைக்கப்பட்டு செயல்படுகிறது. அதன் பாகங்களைப் பிரித்து ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்தால் அது மோட்டார் வண்டியாகச் செயல்படாது. இப்படி பல விதமான பகுதிகள் புத்திசாலித்தனத்துடன் இணைக்கப்பட்டு ஒரு கருவியாகி ஒரு இயற்கையான செயல்திறனை வெளிப்படுத்துவதை நாம் சிருஷ்டி என்கின்றோம். இது ஒரு அதிசயமான நிஜம்.

பறவைகளின் கூடு ஒரு சிருஷ்டி. மோட்டார் வாகனம் ஒரு சிருஷ்டி. சைக்கிள், ரேடியோ போன்ற எல்லாவகையான பொருட்களும் ஒரு சிருஷ்டிதான்.

நாம் ஒரு தூக்கணாங்குருவிக் கூடு மரக்கிளையில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதை காண்கையில் அது இயற்கையிலேயே கிடைக்கும் தழைகள், நார்கள் கொண்டு பின்னப்பட்டாலும் அதை நாம் ஒரு இயற்கையாக உள்ள பொருளாகக் காணவில்லை. வேறு ஒரு உருவத்தில், ஒரு கூடாகக் காணகிறோம். இந்த

மழை ஜடத்தில் அருள்போல், திகைப்பு, மனதில் அருளின் அடையாளமாகும்.

இயற்கை பொருள்கள் ஒன்று சேர்ந்து புத்திசாலித்தனமாக ஒரு கூடாகப் பின்னப்பட்டுள்ளது. அது தானே ஒரு கூடாக மாறவில்லை. அந்தப் பொருட்களைப் பறவை ஒவ்வொன்றாக பொறுக்கி எடுத்து சாமர்த்தியமாகப் புத்திசாலித்தனத்துடன் இணைத்துக் கூடாக மாற்றியிருக்கிறது. ஒரு செயலில் புத்திசாலித்தனம் வெளிப்பட்டால் அதன் பின்னால் அதைச் செய்த ஒரு ஜீவன் இருக்க வேண்டும்.

மேலும் பல இயற்கையான பொருள்கள் உண்டு. நம் கண்ணே ஒரு இயற்கைப் படைப்புதான். அதுவும்கூட புத்தி சாதுரியத்துடன் பல பாகங்களைக் கொண்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நமது இருதயம் ரத்தத்தை உடலின் பல்வேறு பாகங்களுக்கு பம்ப் செய்கிறது. இந்த ரத்தம் இல்லாமல் ஒரு திசுக்களும் உயிரோடு இருக்காது, அது இறந்துவிடும். நமது இதயமே ஒரு ‘பம்ப’ (காற்றடிக்கும் சாதனம்). அது இடைவிடாது ஒருவரது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து வேலை செய்கிறது. இதுவும் ஒரு அதிசயக்கத்தக்க உடல் உறுப்பே ஆகும். மேலும் இருதயம் ரத்தத்தை உடலின் பல பாகங்களுக்குத் தானே பம்ப் செய்வதோடு அல்லாமல் சாமர்த்தியமாக ரத்தத்தைத் தன்னுள்ளும் இழுத்துக் கொள்கிறது.

உடலை ஜூடம் என்று கூறினாலும் அதன் மூலம் உயர்வான செயல்திறன் வெளிப்படுவதை நாம் எப்படி மறுக்க முடியும். இது மிகவும் முக்கியமான நிலைம். அது எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவற்றைப் பார்க்கும்போது, இவை எல்லாமுமே ஓர் அறிவாற்றலைச் சார்ந்தது என்பது விளங்குகிறது.

நமது கண்கள் பல அணுக்கூறுகளின் சேர்க்கை. காதும் அவ்வாறே, அதில் ஏதும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இந்த மொத்த அணுக்கூறுகளும் பல்வேறுவிதமாக இணைக்கப்பட்டு, பல்வேறுவிதமான செயல்திறன்களை வெளிப்படுத்துவது என்பது ஒரு புத்திசாதுரியத்துடன் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்படி

எண்ணத்தால் நிறையும் மனம் திகைத்து அருளைப் பெறும்.

அதிசயத்தக்க புத்திசாதுரியத்துடன் இயற்கையாகவே பிணைக்கப்பட்டுள்ளவைகளை நாம் அந்த அணுக்கூறுகள் தாமே இயங்கி இணைந்தது என்று கூறமுடியாது. சலனமற்ற புத்திசாதுரியம் இல்லாத அணுக்கூறுகள் தானாகவே இயங்கி ஒன்றுப்பட்டு நமது கண், காது, இருதயமாக மாறுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. என் இந்த மொத்த உடலே ஒரு புத்தி சாதுரியத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதனின் பங்கும் இல்லை. எனவே இது ஒரு அதிசயத்தக்க செயல்பாடு. ஒரு குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து ஒரு மனிதனாகிறது. அதன் உடல் வளர்ச்சியில், மன வளர்ச்சியில் உயிருட்டமும் அறிவுத்திறனும் வெளிப்படுகிறது. இது வெளியிலிருந்து வருவதில்லை. உள்ளே மறைந்துள்ளது உருவம் பெற்று பரிணாமத்தில் வெளி வருகிறது என்பதே உண்மை.

நம் கண் எதிரே உள்ள உலகம், இந்தப் பூமி, நாம் உயிர் வாழ்வதற்காக உண்டான இந்த உடல், மூளை, உணர்வு பாகங்கள் எல்லாமுமே ஒரு புத்திசாதுரியத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இதையே நாம் சிருஷ்டி என்கிறோம்.

இயற்கையில் நாம் காணும் புத்திசாலித்தனத்திற்குப் பின்னால் ஒரு சக்தி செயல்படுகிறது. இச்சக்தி, பகுதி பிரிந்ததால் பகுதியாகவும் முழுமையில் முழுமையாகவும் இயங்குகிறது. பகுதிக்குள் முழுமை உண்டு. அதனுள் உள்ள சாரம் விழித்தால் அதுவே முழுமையாகும். சக்திக்கு ஒரு இலக்கு உண்டு. அது ஏதோ ஒன்றைச் சாதிக்க இயற்கையில் செயல்படுகிறது. அதைச் சாதிக்கும் போது அது ஆண்தம் பெறுகிறது. அதன் சாதனை அதன் லீலை. அதன் லீலை அதன் ஆண்தம்.

இதில் காணப்படும் அறிவு பிரம்மத்தின் அறிவு. பிரம்மம் தன் அறிவை இவற்றிற்கு அளிக்கவில்லை. தன் நிலையிலிருந்து கீழிறங்கி இவையாகவே அது மாறி வேறுருப் பெற்றது. உருப் பெற்றது மூலத்திலிருந்து பிரிந்துவிட்டதால், நாம் பிரிந்த பொருளைப் பார்த்து மூலத்தைத் தவிர்ப்பதால் நம்மால் அதன்

சுபாவும் மாறும் நிலையில், அருளின் வாயிலுக்கு வருகிறோம்.

முழுமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பகுதியை முழுமை என்று எடுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டால் தவறான முடிவு வரும். நம் வாழ்வில் நடக்கும் தவறுகள் அனைத்திற்கும் இதுவே காரணம்.

எப்படி ஒரு மரமானது வெளிப்படும்முன் விடையில் அடங்கியின்தோ அதுபோல் ரூபமற்றது தானே ரூபமாகி அந்த ரூபத்தில் தான் அடங்கி தன்னை மறைத்து மறந்து பின்னர் பரிணாமத்தில் வெளிவருவது சிருஷ்டி.

இருப்பது எல்லாமே இறைவன்தான். ஆனால் இருப்பது மட்டும் அல்ல. இல்லாததும் அவனே. இல்லாதது இறைவன் அல்ல என்று சொல்வது எல்லைகள் வகுத்து இறைத்துவத்தைக் குறுக்குவதும், அவர் திறனைக் குறைத்துப் பேசும் தவற்றைச் செய்வதுமாகிவிடுகிறது. எனவேதான் நம் ஞானியர் “உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்” என்றனர். எனவே இருப்பதும் இல்லாததும் அவனே. அவனே பிரம்மம், பிரம்மமே உலகம் என்பதை அறிவோம்.

இதுகுறித்து ஒரு ஞானி எழுதிய அருமையான விவாதத்தை இங்கு தருகிறேன்.

நாத்திகவாதியான ஒரு தத்துவப் பேராசிரியர் கடவுளின் இருப்பைப் பற்றி வகுப்பறையில் விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். கடவுளை அறிவியல் ஆணித்தரமாக மறுப்பதைப் பற்றிப் பேசிய அவர், ஒரு மாணவரை எழுப்பி கேள்வி கேட்கலானார்.

“நீ கடவுளை நம்புவதாகச் சொல்கிறாய். இல்லையா?”

“நிச்சயமாக ஜூயா...”

“கடவுள் நல்லவரா?”

“ஆம் ஜூயா.”

“கடவுள் அளப்பரிய சக்தி படைத்தவரா?”

“ஆம்.”

“என்னுடைய சகோதரர் தீவிர நோய் காரணமாக இறந்து விட்டார். தன்னைக் காப்பாற்ற கடவுளிடம் அவர் மனமுருகிப்

நல்லது மூலம் செயல்படும் அருள், கெட்டது மூலமும் செயல்படும்.

பிரார்த்தனை செய்தபோதும் கடவுள் கைவிட்டு விட்டார். நாம் எல்லோருமே நோய்வாய்ப்பட்டோர்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்கிறோம். ஆனால் கடவுள் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதில்லை. பின் எப்படிச் சொல்கிறாய் கடவுள் நல்லவர் என்று?”

(மாணவர் அமைதியாய் இருக்கிறார்)

“உன்னால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இல்லையா? சரி... நாம் மீண்டும் ஆரம்பிப்போம். கடவுள் நல்லவரா?”

“ஆம் ஜூயா...”

“சாத்தான் நல்லவரா?”

“இல்லை.”

“எல்லாமே கடவுள் படைப்புத்தான் என்றால் சாத்தான் எங்கிருந்து வந்தார்?”

“கடவுளிடமிருந்துதான்.”

“சரி. இந்த உலகத்தில் கெட்டவை இருக்கின்றனவா?”

“ஆம்.”

“அப்படியென்றால் அவற்றை உருவாக்கியது யார்?”

(மாணவர் பதில் சொல்லவில்லை)

“இவ்வுலகத்தில் பசி இருக்கிறது, பஞ்சம் இருக்கிறது, மூடநம்பிக்கைகள் இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் எங்கேயிருந்து வந்தன?”

“அறிவியல் சொல்கிறது, விஷயங்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு நமக்கு ஜம்புலன்கள் இருக்கின்றனவென. இப்போது சொல். கடவுளைக் கண்ணால் கண்டிருக்கிறாயா? அவர் பேசுவதைக் காதால் கேட்டிருக்கிறாயா? அல்லது வேறு எப்படித்தான் அவரது இருப்பை உணர்ந்திருக்கிறாய்?”

....

“ஆனாலும் நீ கடவுளை நம்புகிறாய்?”

“ஆம் ஜூயா...”

பொழியும் அருள் மழை போன்ற சக்தியை அளித்து, தீய சக்திகளை நாசம் செய்ய உதவும்.

“நம் நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் சரி, பரிசோதிக்கத்தக்க வகைகளிலும் சரி, ஆதாரங்களுடன் விளக்கக்கூடிய வழிமுறைகளிலும் சரி, எல்லாவற்றிலுமே அறிவியல் சொல்கிறது ‘கடவுள் இல்லை’ என்று. இதற்கு நீ என்ன பதில் சொல்லப் போகிறாய்?”

“ஒன்றுமேயில்லை. எனக்கு நம்பிக்கை மட்டுமே உள்ளது.”

“ஹம்.. நம்பிக்கை.. அதுதான் இப்போது பிரச்சனையே..” ஆசிரியர் பெருமூச்செறிகிறார்.

(இப்போது மாணவர் தன் வாதத்தை ஆரம்பிக்கிறார்)

“ஐயா.. வெப்பம் அல்லது சூடு என்ற ஒன்று உள்ளதா?”

“நிச்சயமாக உள்ளது.”

“அதேபோல் குளிர் என்ற ஒன்றும் உள்ளதா?”

“நிச்சயமாக.”

“இல்லை ஐயா. நிச்சயமாகக் குளிர் என்ற ஒன்று இல்லை.”

(வகுப்பறை நிசப்பத்தில் ஆழ்கிறது.)

“ஐயா.. வெப்பத்தில் பல வகைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு நிலை வெப்பத்திற்கும் ஒவ்வொரு பெயர் உள்ளது. மனித உடல் தாங்குவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வெப்பநிலையும், தண்ணீர் ஆவியாவதற்கு ஒரு வெப்பநிலையும், இரும்பு குழம்பாவதற்கு ஒரு வெப்பநிலையும் இருக்கின்றன. ஆனால் இதுபோல் குளிரை அளக்க முடியுமா? வெப்பம் என்பது ஓர் ஆற்றல். குளிர் என்பது வெப்பத்திற்கு எதிர்ப்பதம் அல்ல. வெப்பம் எனும் ஆற்றலின் இல்லாமையே குளிர் என்பது. (Absence of heat is the cold). “வெப்பம் இல்லை” என்பதைத்தான் குளிர் என்று சொல்கிறோம். பூஜ்யம் டிகிரியும் குளிர்தான். பூஜ்யத்திற்குக் கீழே -240 டிகிரியும் குளிர்தான். இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் கிடையாது.”

(குண்டுசி விழும் சப்தம்கூட கேட்குமளவிற்கு அமைதியாயிருக்கிறது வகுப்பறை)

“சரி.. இருட்டென்றால் என்னவென்று சொல்லுங்கள் ஐயா. அப்படி ஒன்று உண்மையிலேயே இருக்கிறதா?”

பெற்றோரும், குழந்தைகளும் எதிரான அமைப்புள்ளவர்கள்,
ஆழ்மனதில் எதிரான உணர்வுள்ளவர்கள்.

“ஆமாம் தம்பி. இரவில் இருட்டாகத்தானே இருக்கிறது.”

“நீங்கள் மறுபடியும் தவறாகக் கூறுகிறீர்கள் ஐயா. இருட்டு என்பது ஒன்றில்லை. இருட்டு என்பது ஏதோ ஒரு இருப்பின் இல்லாமைதான். நீங்கள் வெளிச்சத்தை அளக்க முடியும். குறைந்த ஒளி, நிறைந்த ஒளி, கண்ணைக் கூச்ச செய்யும் ஒளி எனப் பற்பல வகைகளில் வெளிச்சத்தைப் பிரிக்கமுடியும்; அளக்கவும் முடியும். ஆனால் ஒளி என்பதே இல்லாவிட்டால் அதற்குப் பெயர்தான் இருட்டு. அதை அளக்க முடியாது. இல்லையா?” மேலும் நாம் இருட்டு என்று கூறுவது நம்மால் பார்க்கவியலாத நம் பார்வையைக் குருடாக்கும் அடர்ந்த ஒளி.

“சரி தம்பி.. நீ என்னதான் கூற வருகிறாய்?”

“ஐயா.. நான் கூறுகிறேன், கடவுளைப் பற்றிய உங்கள் கருத்து பிழையானது.”

“பிழை? ? விளக்கிக் கூற முடியுமா?”

“ஐயா, நீங்கள் எதிலுமே இரட்டை நிலைப்பாடு கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒன்று இருந்தால் அதற்கு எதிரிடையான ஒன்றும் இருக்கிறது என்பது உங்கள் வாதம். உதாரணத்திற்கு நல்ல கடவுள்; கெட்ட கடவுள், இருட்டு; வெளிச்சம், வெப்பம்; குளிர். நீங்கள் கடவுள் என்பவருக்கு ஒரு முடிவு, அல்லது எல்லை என்ற ஒன்று உண்டு என்பதாகக் கருதுகிறீர்கள். அதை நம்மால் அளக்க முடியவேண்டும் எனவும் வாதிடுகிறீர்கள். இரட்டைகளைக் கடந்த நிலையில் உள்ளவர் கடவுள். அவரை அறிய நாம் கடந்த நிலையை அடைய வேண்டும். நாமுள்ள நிலையிலிருந்து அதற்கப்பால் உள்ளவரை எப்படி அறிவது? இக்கடந்த நிலையும் உள்ள நிலைக்கு எதிர்ப்பதம் அல்ல. அது இறைவனின் சுதந்திரம். இவை அறிவியலுக்கு அப்பாற-பட்டவை.

அறிவியல் மூலம் என்னாங்கள் எப்படி உருவாகின்றன என்பதை உங்களால் விளக்கமுடியாது. என்னாங்கள் உருவாவதே உடலினுள்ள கலக்கும் மின் மற்றும் காந்தத்துண்டல்களினால்தான்.

அருளுக்குப் பாத்திரமானதை, முடிவான அருளுக்குப் பாத்திரமானதை, அறிவது முடியாது.

மின்சாரத்தை அளக்கமுடிந்த உங்களால், காந்தத்தன்மையை விவரிக்க முடிந்த உங்களால் எண்ணங்களின் தோற்றத்தை அளக்க முடியவில்லை.

இறப்பு என்பதை வாழ்வதின் எதிர்ப்பதமாகக் கருதுகிறீர்கள். உண்மையில் “இவ்வுடலின் வாழ்வு இனி இல்லை” என்ற தன்மையே இறப்பு என்பதை அறிகிறீர்கள் இல்லை. அது உயிர் ஒரு பரிமாணத்திலிருந்து அடுத்த உயர் பரிமாணத்திற்குப் பரிணாமம் பெறுவதாகும்.

“சரி இப்பொழுது சொல்லுங்கள் ஜயா.. குரங்கிலிருந்து மனிதன் உருவானான் என்கிறீர்களா?”

“இயற்கையான பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றி நாம் பேசுவோமானால்.. ஆம்.. அது உண்மை. குரங்கிலிருந்து மனிதன் உருவானான்.” பேராசிரியர் பதிலுரைத்தார்.

“உங்கள் கண்களால் மனிதப் பரிமாண வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறீர்களா?”

(பேராசிரியர் தன் தலையை ‘இல்லை’ என அசைத்தவாறே, புன்முறுவல் பூக்கலானார், விவாதம் செல்லும் போக்கை அறிந்தவராய்.)

“அப்படியென்றால், யாருமே மனிதப் பரிமாண வளர்ச்சியைத் தத்தமது கண்களால் கண்டதில்லை. எல்லாமே ‘ஒருவகையான’ அனுமானம்தான். இன்னும் சரியாகச் சொல்லப்போனால் அது உங்கள் கருத்து, குரங்கிலிருந்து மனிதன் உருவானான் என்பது. அதை நிருபிப்பதற்கு நீங்கள் கொடுக்கும் ஆதாரங்கள் எவையுமே, எவரும் கண்டதில்லை, அனுபவத்தால் அறிய-வில்லை என்பதே உண்மை. உங்களுக்குச் சரியெனப்படும் ஒன்றை எங்களுக்குப் போதிக்கிறீர்கள், இல்லையா? எனவே, நீங்கள் ஒரு விஞ்ஞானியா அல்லது போதகரா?”

(மாணவர்கள் சீட்டின் நூனிக்கே வந்து விடுகிறார்கள்)

“இங்கே யாராவது நம் பேராசிரியரின் மூளையைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?”

அதைத் தெரிந்து பெற்றபின் அருள் நிலைக்கத் தேவையான அடக்கம், இலட்சத்தில் ஒருவருக்குண்டு.

(வகுப்பறை ‘கொல்’லெனச் சிரிப்பொலியால் அதிரந்தது)

“யாராவது பேராசிரியரின் மூளையைத் தொட்டுப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அது இருக்கிறதென உணர்ந்திருக்கிறீர்களா? அதன் வாசனையை நுகர்ந்திருக்கிறீர்களா? உங்கள் ஜம்புலன்களும் என்ன சொல்கின்றன?”

“அப்படியென்றால் நம் நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் சரி, பரிசோதிக்கத்தக்க வகைகளிலும் சரி, ஆதாரங்களுடன் விளக்கக் கூடிய வழிமுறைகளிலும் சரி, எல்லாவற்றிலுமே அறிவியல் சொல்கிறது, உங்களுக்கு மூளை இல்லை என்று.”

“நீங்கள் தந்த வாதங்களைக் கொண்டு, மூளையே இல்லாத நீங்கள் நடத்தும் பாடங்களை நாங்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு கேள்வியை எழுப்ப முடியும், இல்லையா ஜயா?”

(மாணவரின் சரமாரிக் கேள்விகளால், வகுப்பறையில் அமைதி நிலவுகிறது. ஆசிரியர் சிந்திக்கலானார்.)

“நீ எனக்கு மூளை இருக்கிறதென நம்பித்தான் ஆகவேண்டும் தம்பி!”

“அதுதான் ஜயா.. இவ்வளவு நேரம் நான் சொல்ல வந்தது. மனிதனையும் கடவுளையும் இணைக்கும் ஊடகத்தின் பெயர்தான் நம்பிக்கை என்பது. இதுதான் உலகத்தில் சகலமானவற்றையும் இயக்கிக் கொண்டிருப்பது. நம்பிக்கை இல்லையேல் வாழ்க்கை இல்லை.”

இல்லாதது நம்பிக்கைக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்துவது பிரம்மம். இருப்பதை உருவாக்கிய இறைவன் தான் ஓனிய, இல்லாததை உருவாக்கினான். இல்லாததை அறிய இல்லாததில் உள்ள இருப்பதைப் பார்க்கும் அறிவு வேண்டும். அறிவுக்குப் புரியாதது ஜீவியத்திற்குப் புரியும் என்றார் ஸ்ரீ அரவிந்தர். ஞானம் வரும்வரை நம்பிக்கையால் செயல்பட வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஏஃஜெஃஜெஃ

அருளின் எதிர்காலச் செயலை, அதுவும் பிறர் வாழ்விலறிவது, அருளுடன் தொடர்புள்ளதாகும்.

அன்பர் அனுபவம்

வெங்கட் ராஜேஸ்வரி, தர்மபுரி.

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய! ஸ்ரீ அன்னையே சரணம்!

தவத்திரு ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்கும், அன்புமிகு திரு. அசோகன் அவர்களுக்கும் நமஸ்காரங்கள்.

எனது மகன் கேந்திரிய வித்யாலயா பள்ளியில் படிக்கிறான். அவனைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் போது (2015-ஆம் ஆண்டு) பள்ளியின் சட்டப்படி, முதலில் அரசு பணியில் இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். அவர்களது குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுவார்கள். மீதமிருக்கும் இருக்கைகள் மற்றப்பணியில் இருக்கும் நபர்களுக்கு வழங்குவார்கள். அதிலும் குலுக்கல் முறை. இந்தக் குலுக்கல் மாவட்ட ஆட்சியரின் முன்னிலையில் நடக்கும். நாங்களும் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்தோம். சேர்க்கை நாள் அன்று, எனது மகனுடன் அன்னையிடம் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு பள்ளிக்குச் சென்றோம். குலுக்கல் முடிந்து 5 குழந்தைகளின் பெயர்களைப் படித்தனர். பிறகு எனது மகனை குலுக்கலில் சீட்டை எடுக்கச் சொன்னார்கள். முதல் சீட்டாக அவனது பெயர் அவனுக்கே வந்தது. அன்னையின் அருள் அதுவும் RTE (Right to Education - No School Fees) சீட்கிடைத்தது. இதுவும் அன்னையின் அருள்.

2014-ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ கட்டும் போது (தரைத்தளம்) பக்கத்து இடத்துக்காரர், சுவரில் பாகம் வரவேண்டும் என்று மிகவும் சண்டையிட்டார். ஆனால் எங்களுக்கு ஸ்ரீ விற்றவர், என் தந்தையின் பேரில்தான் எழுதியிருந்தார். அவர் சண்டையிட்டதால் சுவரில் பாதியை அவருக்கு என் தந்தை விட்டுக் கொடுத்துக் கட்டினார்.

நாங்கள் (2016-ஆம் ஆண்டு) முதல் தளம் எங்களுக்காக கட்டிக்கொண்டோம். அப்போது அன்னையிடம் பிரார்த்தனை

அருள் செயல்படும் நேரத்தில் மனதில் ஆயிரம் எண்ணம் ஏற்பட்டுச் சிறப்பதுண்டு.

செய்து கொண்டதால் பக்கத்து ஸ்ரீட்டுக்காரர், எந்தத் தொந்தரவும் செய்யவில்லை. அவரது மனைவி அவர் ஸ்ரீட்டுப்பக்கம் இருக்கும் சுவருக்குச் சிமெண்ட் மற்றும் பெயின்ட் அடிக்க அவர்களே உதவினார்கள். அன்னையின் அருளால் இன்று வரை பிரச்சனையில்லை.

ஸ்ரீ கட்டுவதற்கு எங்களிடம் பணம் இல்லாமல், மதரிடம் மட்டும் பிரார்த்தனை செய்து வேலையை ஆரம்பித்தோம். எங்களுக்கு வங்கிக் கடன் கிடைத்தது. எந்தவிதத் தடையுமின்றி பணம் கிடைத்து ஸ்ரீ கட்டிமுடித்தோம். எனது சகோதரரும், அவருடைய திருமணத்திற்கு வைத்திருந்த பணத்தைத் தாமாகக் கொடுத்தார். தற்பொழுது அந்தப் பணத்தையும் நாங்கள் அன்னையின் அருளால் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டோம்.

முதலில் வாங்கிய வங்கிக் கடன் (எனது அலுவலகத்தில்) வட்டி அதிகமாக இருந்தது என வருத்தப்பட்டேன். மதரிடம் பிரார்த்தனை செய்தோம். என்னுடன் வேலை செய்பவர் அவராகவே வந்து வேறு ஒரு வங்கியில் வட்டி மிகவும் குறைவான அளவுக்கு வாங்க அறிவுரை கூறி உதவி செய்தார். குறைவான வட்டிக்கு வங்கிக் கடன் கிடைத்தது. (முந்தைய வட்டியில் பாதியாக குறைந்தது) இதுவும் அன்னையின் அருளால் நடந்தது.

ஸ்ரீ அன்னைக்கும், ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் நன்றி!

உயர்திரு. கர்மயோகி அவர்களுக்கும் நன்றி!

ஓஃகைஃகைஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

கேட்டுப் பெறுவது பலன்.

கேளாமல் பெறுவது அருள்.

கேட்க முடியாதவன் பெறுவது இறைவன்.

சமுகமும் சுதந்திரமும் அனுபவத்தின் தூண்கள் அத்துடன் கடந்த காலத்திலிருந்து மறைவதற்கு அது உனக்குச் சுதந்திரம் அளிக்கிறது.

ஏட்டறிவை விட அனுபவ அறிவு உயர்ந்தது.

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திருமதி. உடை ராமதாஸ்

தேதி: 16.12.18

1960-இல் முற்போக்காகப் பேசும் இளைஞர் ஒருவர், மூடநம்பிக்கைகளை மறுத்துப் பேசுவார். ஆசிரியராக வேலை செய்த இடத்தில் புதிய முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் எனப் பேசுவார். இவர் கிருஸ்தத்துவர். திருமணம் மணமக்கள் சொந்த விருப்பப்படி நடக்க வேண்டும். பெற்றோர் தலையீடு கூடாது என்பார். தான் ஒரு பெண்ணை சர்ச்சில் நிச்சயம் செய்து கொண்டார். இவர் தகப்பனார் பிரபலமானவர். அவர்கள் சமூகத்தில் எவரும் அவரை மீற மாட்டார்கள். இவரோ தகப்பனாருக்கு முழுவதும் கட்டுப்பட்டவர் என்றாலும், தகப்பனாரிடம் அனுமதி பெறாமல் நிச்சயம் செய்தார். செய்தபின் தகப்பனாரிடம் கூறினார். அந்த நிச்சயத்தைத் தகப்பனார் ஏற்கவில்லை. தகப்பனாரை மறுத்துப் பேசிப் பழக்கமில்லை. தயங்கித்தயங்கி “நான் வாக்குக் கொடுத்து நிச்சயம் செய்து விட்டேன்” என்றார். தகப்பனாருக்கு, கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றும் அபிப்பிராயம் உண்டு என அறிவார். மனம் மையலிலிருக்கும்பொழுது கொடுப்பது வாக்காகாது. குடிமயக்கத்திலிருப்பவன் போடும் கையெழுத்து போன்றது என்றார். நடைமுறையில் தகப்பனாரை மீற முடியவில்லை. நிச்சயதார்த்தம் ரத்தாயிற்று.

மேல் நாடுகளில் 1900 முதல் Free Love பிரபலமாயிற்று. பெரும் சிந்தனையாளர்கள் அதை ஆதரித்தனர். நாட்டு நடைமுறை அதுபோல் மாறியது. இலக்கியம் அதைப் பிரபலமாக்கியது. நம் நாட்டில் அக்கொள்கை 1950-களுக்குப்பின் கொள்கையாகப் பேசப்பட்டது. நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இந்த நன்பர் திருமணமாகும்முன் Free Love என்பதைப்

முடிந்தபின் புரியாததை ஆரம்பத்தில் அறிய ஆவலெழும்.

பாராட்டிப் பேசுவார். அதைத் தீவிரமாக நம்புவார். அவருக்கும் திருமணமாயிற்று. அதன் பிறகு Free Love என்பதை நினைக்கவும் அவருக்கு அருவருப்பாயிற்று. மனத்தில் உண்மையிருந்ததால், திருமணத்திற்குப்பின் பலரிடமும் ‘நான் முன்பு Free Love-ஐ நம்பியது அனுபவமில்லாததால்’ என்று கூறினார்.

கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது இடதுசாரி கொள்கைகளை ஆழ்ந்து பின்பற்றுபவர் பலர். அவர்கள் வாழ்வில் தொழில்திபராவதுண்டு. தொழிலாளிகள் கேட்கும் வசதிகளைத் தர அவருடைய இடதுசாரிக் கொள்கை நடைமுறையில் இடம் தராது. இளம் வயதில் மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்த்துப் போராடுபவர் ஏராளம். மூடநம்பிக்கை மூடநம்பிக்கை என்பதால் ஜயமில்லை. வாழ்வில் மூடநம்பிக்கைகளைத் தவிர்ப்பது சிரமம். பலருக்குச் சொந்தமாக மூடநம்பிக்கைகள் வந்து விடும். மற்றவருக்கு மனைவிக்காக அவற்றை ஏற்க வேண்டியிருக்கும். ஒரு சிலர் மூடநம்பிக்கை என ஒதுக்கியது வாழ்வில் நஷ்டம் ஏற்படுத்திவிட்டால் அத்துடன் அதைக் கைவிட்டு விடுவார்கள். எட்டுச்சுரக்காய் கறிக்குதவாது என்பது ஆழ்ந்த அனுபவம். காரல் மார்க்ஸ் உலகைப் புனருத்தாரனாம் செய்ய ஒரு தத்துவத்தை உண்டாக்கினார். அத்தத்துவம் மனிதன் மனிதனை ஏமாற்றுவதை விலக்கும். அவர் கனவு கண்டது ஒரு புதியச் சமுதாயம். அந்தச் சமுதாயத்தில் அனைவரும் அவர்களால் முடிந்த அளவு உழைக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் தேவை பூர்த்தியாக வேண்டும். இடையில் சர்க்காரிருந்து அதை நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும். இன்றைய சமுதாயம் மனிதன் சுயநலமாக வாழ உதவுவது. குடும்பத்தில் மனித சுயநலம் குறைவாக வெளிப்படும். குடும்பத்தில் யார் திறமையாக சம்பாதித்தாலும் அது அனைவருக்கும் பயன்படும். சம்பாதிக்க முடியாதவரை குடும்பம் கைவிடாது. பெண்களால் சமைக்க முடியும். அவர்களால் சம்பாதிக்க முடியாது. என்றாலும் ஆண்கள் சம்பாதிப்பது பெண்களுக்கும், சிறுவர்களுக்கும் பயன்படும்.

எதிர்கால நினைவு என்பதைப்போல் அது எதிர்கால அறிவாக இருக்கும்.

குடும்ப தர்மம் ஊர் தர்மத்தைவிட உயர்ந்தது. குடும்பத்துள் அனைவரும் அவரவரால் முடிந்ததைச் செய்து, அவரவர்க்குத் தேவையானதைப் பெறுகிறார்கள். அடிப்படை திறமையில்லை, தேவையே அடிப்படை. குடும்பத்துள் எவரும் தான் சம்பாதித்தை முழுவதும் தானே பெற வேண்டும் என நினைப்பதில்லை. ஊர் அப்படியில்லை. ஒருவருக்குப் பற்றாக்குறையிருந்தால் அவரே அதை நிறைவு செய்து கொள்ள வேண்டும். ஊர் அதைச் சரி செய்யாது. அவ்வகையில் குடும்பம் ஊரவிட உயர்ந்த ஸ்தாபனம். இதை Socialism என்பர். இதை நிர்வாகம் செய்யும் சர்க்கார் தொழிலாளர் மக்களாட்சி (Proletarian Democracy) அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும் என மார்க்ஸ் கூறினார்.

இந்தத் தத்துவம் உலகை ஆட்டங்காணச் செய்தது. பிரான்ஸ் நாட்டில் Simon என்றவர் இத்தத்துவத்தை Socialism, Communism என முதலில் கருதினார். முதற்கட்டத்தில் ஓவ்வொருவரும் தங்களாலியன்றதைச் செய்து, தனக்குரியதைப் பெறுவர். இரண்டாம் கட்டத்தில் தங்களாலியன்றதைச் செய்து தமக்குத் தேவையானதைப் பெறுவர். இதை நிர்வாகம் செய்யும் சர்க்கார் நாளைவில் மறைந்து போகும். மனித சுயநலம் அழிந்து பரநலமாகும் மனிலையிது. இதைக் கேள்வியுற்ற உலகம் வியந்து பாராட்டியது. இது உடனே உலகெங்கும் பரவும் என நினைத்தார்கள். அன்றுள்ள சமுதாயம் கம்பெனிகளாலும், பணக்காரர்களாலும் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டது. அன்று விவசாயம் வளர்ந்து வியாபாரமாயிற்று. அத்துடன் பொதுமக்கள் மூலதனம், ஒரு கம்பெனி நிர்வாகத்திற்குக் கிடைக்க சட்டம் செயல்பட்டது. வாணிகம் வயது வந்த ஸ்தாபனமாயிற்று. நாடு உற்பத்தி செய்கிறது. மக்கள் உற்பத்தியைப் பெற்று புதிய வசதிகளை அனுபவிக்கிறார்கள். பருத்தி நூலாகி துணியாக வேண்டும். செய்பவர் நெசவாளி. உடுப்பவர் உலக மக்கள். இந்தக் காலத்தில் பணம் ஏற்பட்டது. பண்டமாற்று இந்த நேரம்

உயர்ந்த அங்கு, அன்பான நன்றியறிதல், ஆன்மிகச் சட்டத்திற்கு எதிராக இருக்கும்.

இரு பண்டத்தை அடுத்ததற்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம். அதுவே அக்காலத்தில் முன்னேற்றமாகக் கருதப்பட்டது. அதன்பின் பவுன், வெள்ளி, செம்பு, உலோகம் ஏற்பட்டு நாணயம் ஏற்பட்டது. பொருளை நாணயத்திற்கு விற்கலாம். அந்த நாணயம் எந்தப் பொருளையும் வாங்கும் என்பதால் சலுகம் அடிப்படையில் அளவு கடந்து உயர முடியும் எனக் கண்டது. விவசாயம் தான்யத்தை உற்பத்தி செய்தது. மனிதன் நிம்மதியாகச் சாப்பிட்டான். வியாபாரம் பணத்தை உற்பத்தி செய்தது. பணம் எந்தப் பொருளையும் எந்தப் பொருளாகவும் மாற்றவல்லது என்பதால் அதன் சக்தி நாடு முழுவதும் பரவியது. அதாவது நாட்டை ஆள உதவியது. நாட்டை ஆள உதவும் பணம் அதை நிர்வாகம் செய்பவனிடம் குவிய ஆரம்பித்தது. உற்பத்தியாலும், அனுபவத்தாலும் உருவாகும் பணம் அதை உற்பத்தி செய்பவனுக்கோ, அனுபவிப்பவனுக்கோ, மீண்டும் போவதற்குப் பதிலாக நிர்வாகம் செய்பவனிடம் குவிய ஆரம்பித்தது. Socialism, Communism என்ற தத்துவங்கள் இந்த அநியாயமான நிலையை அழிக்கும். நிர்வாகம் செய்பவனுக்கு அதற்குரிய அளவு பணம் போவதற்குப் பதிலாக, பெரும்பாலும் அவனிடம் பணம் வந்து போகும் அமைப்புள்ளது. மார்க்ஸ் தத்துவம் இந்த அநியாயத்தை அகற்றும் என்பதால், இது உலகில் விரைவில் பரவும் என உலகம் நினைத்தது. இத்தத்துவம் தொழிலாளிக்காக ஏற்பட்டது என்பதால் அன்று தொழில்மயமான நாடுகளான இங்கிலாந்து, ஜெர்மெனி ஆகிய இடங்களில் மார்க்ஸ் கூறிய புரட்சியை எதிர்பார்த்தனர். அந்த நாட்டினர் அவசர அவசரமாகத் தொழிலாளிகள் நிலையை உயர்த்தினர். 10 மணி, 12 மணி வேலை செய்ததைக் குறைக்க முன்வந்தனர். கூலியைச் சுற்று உயர்த்தினர். ஓரளவு அவனையும் மனிதனாக நடத்த ஆரம்பித்தனர். அதனால் தொழிலாளியின் புரட்சி வேகம் சுற்றுத் தணிந்தது. ரஷ்யாவில் தொழில்களே இல்லை. நிலத்தில் வேலை செய்பவனுக்கும் எதுவுமேயில்லை என்ற நிலை

அவை உணர்வின் சட்டம் என்பதால், ஆன்மிகச் சட்டமில்லை என்பதால், அதற்குப்படாது.

கடுமையாக இருந்தது. மன்னர் ஆட்சியின் கடுமையை மக்கள் உணர்ந்த நேரம் மார்க்ஸ் அறைக்கூவல் கேட்டது. ரஷ்யா 70 ஆண்டுகள் கழித்து புரட்சியை ஏற்றது. இதன் ஸ்தாபன அமைப்பு democracy, அதுவும் proletarian democracy. அதனால் ரஷ்யத்தலைமைக்கு இது கவர்ச்சி நிறைந்த கருத்தாக அமைந்தது. புரட்சி முடிந்தவுடன் கட்சி தலைமை கண்டது வேறு. மக்களாட்சி வரவேண்டுமெனில் தேர்தல் மூலமே வரவேண்டும். போர் நடப்பதால் தேர்தலுக்கு இடமில்லை. பதவியைப் பற்றிக்கொள்வது தவிர வேறு வழியில்லை. நடைமுறையில் அது எதேச்சாதிகாரமாயிற்று. இதுவரை இருந்த சுதந்திரமும் பறிபோய்விட்டது. மார்க்ஸ், சோஷலிசம், கம்யூனிசம், தத்துவம், மக்களாட்சி என்பவை ஏட்டறிவு என்ற அளவில் நின்று மனித சபாவும் தன் சுயமான கடுமையைப் பண்த்தைவிட அதிகமாக வெளிப்படுத்தியது. ஏட்டறிவு நடைமுறைக்குப் பயன்படவில்லை.

200 அல்லது 300 ஆண்டுகள் வரை எந்த நாட்டிலும் அறிவு என்பது priest புரோகிதர்களிடமே இருந்தது. மேல்நாட்டில் பாதிரியாருக்குச் சம்பளம் உண்டு. நம் நாட்டில் அது கிடையாது. ரிஷி தான் பெற்ற ஞானத்தைச் செயல்படுத்துபவர். எனவே அவருக்குப் பணமுடையிருக்காது. வசிஷ்டருக்குக் காமதேனு உண்டு. யோகத்தைக் கைவிட்டு குடும்பத்தை ஏற்பவனுக்கு ஞானம் உண்டு. ஞானம் வருமானம் தருவதில்லை. அஸ்வத்தாமன், குழந்தையாக இருந்தபோது பால் கிடைக்கவில்லை. ஞானம் வேத ஞானமானாலும் வேதம் ஓதியபின் வயிறு நிறைவதில்லை. ஏட்டறிவுக்கு அனுபவத்திற்குரிய பலனில்லை. தமிழில் பாண்டித்யம் பெற்றவர் அந்த நாளில் பட்டினியிருந்தது பிரபலம். அதனால் கலைமகனும், திருமகனும் இணைந்திருப்பதில்லை என்ற வழக்குண்டு.

(தொடரும்)

ஒத்துப்பாடு

குழலை நிரப்பினால், அருள் மழை வரும்.

அன்னை இலக்கியம்

நீங்கள்தான் வேண்டும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

முறையாக பிளான் அப்ளூவல் ஆகி பணியும் தொடங்கிவிட்டது. தேவி வழக்கம்போல் எனிமையாக, இனிமையாக மையக் கூடலில் கலந்து கொண்டு தியானிப்பது, அன்பர்கள் கேட்கும் அன்னை முறைகளைச் சொல்வது என்றிருந்தாள். உள்ளே இடையறாத இறைநினைவை உறுதிப்படுத்திய வண்ணம் இருந்ததால் சூழல் கண்தத்து. அவள் பொறுமை நிதானம், சுறுசுறுப்பான் செயல்பாடு, சமத்துவம் அசைக்க முடியாத இறை நம்பிக்கை அனைவரையும் ஈர்த்தது. கட்டடப் பணியில் ஈடுபட்ட அனைத்துத் தொழிலாளர்களும் சம்பளத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் நேரம் காலம் பாராமல் உழைத்தனர். அன்னை மையம் என்ற செய்தி பரவ, ஆர்வம் உள்ளவர்கள் அனைவரும் வலிய வந்து தம் பங்கிற்கு என்ன இயலுமோ அதைப் பணம், பொருள், உடலுழைப்பு என்று கொடுக்க முன்வந்தனர். அன்னையின் ‘கோல்கொண்டா’ கட்டடப் பணி போலாயிற்று. இதன் பின்னணியில் அன்னையே செயல்படுவதைத் தேவி உணர்ந்து நெகிழ்ந்தாள். பூசலார் கோயில் கட்டியது போல் தன்னுள் மையக் கட்டடத்தைக் கட்டிய வண்ணமிருந்தாள்.

இந்நிலையில், ஒரு நிகழ்ச்சி. மேற்படிப்புக்கு வெளிநாடு செல்ல இருந்த ஓரினைளுன் தன் படிப்பில், திறமையில் அதீத கர்வத்துடன் இருந்தாள். இவன் தாய், மந்த புத்தியுடனிருந்த தன் மகனை ஓயாது அன்னையிடம் சமர்ப்பணம் செய்து தெய்வீக அன்னையின் திருவருள் பெற ஆர்வம் கொண்டு தியான மைய சேவை, புத்தகச்சேவை என்று அன்னையுடன் இடையறாத தொடர்பைப் பெற்றிருந்தாள். இவள் பக்திக்குப் பரிசாக இவள் மகனைப் பெரிய நிலைக்கு உயர்த்தி விட்டார்

கண்டம், அகண்டமாவது திருவருமாற்றம்.

அன்னை. இவளை நன்கு அறிந்த யாவர்க்கும், அவள் மகனின் முந்தைய நிலை, அவள் அன்னையை ஏற்றுச் சேவைகளை மேற்கொண்டபின் அவள் மகனின் வளர்க்கியாவும் தெரியும். சிறிதும் தன் சேவைகளை வெளிப்படுத்தாமல் அன்னைக்குரிய அடக்கத்துடன் வாழ்பவள். அவளிடம், உன் பக்தியும் சேவையும்தான் உன் மகனை உயர்த்திவிட்டது என்பார்கள். அதைக் கேட்கும் போதெல்லாம் அவள் மகன் எரிச்சல்படுவான். என் முயற்சியும் என் உழைப்பும்தான் என்னை உயர்த்தியது. இப்படி இவர்கள் மூடமாகப் பேசி உன்னைப் பைத்தியமாக்கி-விடுவார்கள் என்று கோபப்படுவான். அவள் பதிலேதும் சொல்லமாட்டாள். தியான் மையச் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டும் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரைப் பற்றிய புத்தகங்களைப் படித்தும் அகந்தையின் அவலமும் அடக்கத்தின் உயர்வும் அறிந்திருந்தாள்.

“அம்மா! என் மேற்படிப்பிற்கு மேல்நாடு செல்வதற்கு அரசே பொறுப்பேற்றுவிட்டது”, என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறி ‘ஸ்வீட்’ கொடுத்தான். அதை அவள் அன்னையின் திருமுன் வைத்து நன்றிக் கண்ணீருடன், ‘யாவும் நீரே. மேலும் நீரே அவனுக்குத் துணை’, என்று வேண்டினாள்.

அவனுக்கு எரிச்சலாய் இருந்தது. “அம்மா! உன் மூடநம்பிக்கையை நிறுத்திக் கொள். அன்னையே அன்னையே, என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் படிக்காமலும், மேற்படிப்பிற்கு விண்ணப்பிக்காமலும் இருந்தால் இதெல்லாம் நடந்து விடுமா? நீ ஒன்றை நம்பினால் அதை உன்னோடு வைத்துக் கொள். உன் அன்னையின் தயவில்லாமல் மேல்நாடு சென்று வெற்றியோடு வருவேன் பார். உன் அன்னை நம்போல் ஒரு மானுடம். அவரைப் போய்ப் பெரிதாய் நம்புகிறாய்”, என்று கூறி மற்ற பணிகளைக் கவனிக்கச் சென்று விட்டான். “அன்னையே உம் பெருமை அறியாது அகந்தை கொள்ளும் என் மகனை மன்னித்து

மாறாக, உயர்ந்த வாய்ப்பைச், சிறிய பலனுக்குப் பயன்படுத்தினால் பெருஞ்சுக்கி சுருங்கும்.

மாற்றி அருளுங்கள்”, என்று கூறிவிட்டு மனம் அமைதி பெற தேவியைச் சந்திப்போம் என்று தோன்றியது.

அன்றைய கட்டடப்பணி கட்டுமானப் பொருள்கள் விபரம் இவை பற்றி தேவியும் கல்யாணும் அபிராமியிடம் கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

மேகலை என்ற அந்தத் தாய் தேவியைத் தேடி வந்த செய்தியைக் காழு கூறினாள். “அவர்களை உள்ளே கூப்பிடுயார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் குடிக்கக் கொடு”, என்றாள்.

தேவியே எழுந்து போய், தியான் மையத்தில் அறிந்த அறிமுகத்தில், “வாங்க மேகலை”, என்று அழைத்து உட்கார வைத்தாள்.

“நானுங்களுடன் சிறிது பேச வேண்டும்.”

“பேசலாம் முதலில் இதைக் குடியுங்கள்”, என்று காழு கொண்டு வந்த பாலை வாங்கி மேகலையிடம் கொடுத்தாள். “நன்றி”, என்று கூறி வாங்கிக் குடித்துவிட்டு தேவியைப் பார்த்தாள்.

“சொல்லுங்கள் மேகலை.”

“நான் அன்னையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டது முதல் அவரையே நம் பிச் சரணடைந்தேன். தியானமையச் சேவையிலும், புத்தகச் சேவையிலும் கலந்து கொண்டேன். அதன் விளைவாக மந்த புத்தியுடனும், படிப்பில் ஆர்வமே இல்லாமலும் இருந்த என் மகன் முற்றிலும் மாறிவிட்டான். அவனைச் சுற்றி நல்ல அன்னை சூழல் உருவாயிற்று. படிப்பில் ஆர்வம் வந்து பின்தங்கிய நிலை மாறி முதல் மாணவன் ஆகிவிட்டான். இதெல்லாம் அன்னையின் அருள் சக்தியின் செயல்பாடு என்று நானும், என்னை நன்கறிந்தவர்களும் அறிந்து மகிழ்கிறோம். மற்றவர்கள் என்னிடம் வந்து அன்னை

உயர விரும்புபவனுக்குத், தெம்புக்குப் பஞ்சமில்லை.

உன் மகன் வாழ்வில் அற்புதம் நிகழ்த்தி விட்டார் என்று சொல்வார்கள். அப்போதெல்லாம் என் மகன் எரிச்சல்படுகிறான். அது மட்டுமல்லாது தன் முயற்சி, தன்னுழைப்பு என்று அகந்தையுடன் பேசுகின்றான். மனம் அமைதியிழக்கிறது. அதுதான் ஆறுதல் தேடி இங்கு வந்தேன் என்றாள்.”

(பக்குவமான நிதானமுடைய மனம் புண்பட்ட பொழுது உள்ளே உள்ள கருணை அதைக் கரைக்கும் என்றறியாது ரண்த்தை ஆற்றும் மனிதாபிமானத்தை நாடு, மனிதாபிமானத்தையே நிலை நிறுத்துவர். பெரிய மனிதனும் மனம் புண்பட்டபோது சிறிய மனிதனாகிறான்.

— ரீதி கர்மயோகி.)

“மேகலை! உங்களுக்குத் தெரியாததில்லை. எப்போதுமே அன்னையை எவர்க்கும் வலிந்து கொடுக்க முயலக் கூடாது. அன்னை சத்திய ஜீவிய சக்தி வலிய ஏற்பது கடினம். உங்கள் பெரும் சொத்து அன்னை. அது உங்கள் மகனுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது சரி. நான் அன்னை அன்பன் என்பதில்கூட அகந்தை கலக்கக் கூடாது. அன்பர் என்பவர் அனைவரையும் விட உயர்ந்தவர். அந்த உயர்வு புரிந்து மனிதன் பெருமைப்படா-விட்டால், உயர்வுக்கு வலிமை வரும் என்பது குருவாக்கு. அன்னையை ஏற்றவர் என்பது முக்கியமாகும். அந்த முக்கியத்துவத்தைக் கருதாவிட்டால் அதற்கு அதிகத் திறனுண்டு. மேலும் முரண்பாடே உடன்பாடு என்பதால் உங்கள் மகன் இன்று எதிர்க்கும் அளவு மாறிவிடுவார். கண்டா கர்ணன் என்று ஒருவன் இருந்தான். சிவன் நாமம் காதில் கேட்கக் கூடாது என்று காதில் பெரிய மனியைக் கட்டி இருந்தான். எந்த நாமத்தைக் கேட்க விரும்பவில்லையோ அதைத் தவிர்க்க எச்சரிக்கையாக அதையே நினைத்தில் விரைவில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டான். மறுக்குந்தோறும் நினைப்பவர்கள் நினைப்பவர்களைவிட அதிகம் நெருங்குபவர்கள். இதில் உங்கள் கவலை செயலைப் பலவீனப்படுத்தும். உங்கள்

ஊறிப்போன சுபாவும் முரண்டு செய்தால் அதைக் கிளறி மேலே போகச் செய்ய அபரிமிதமான சக்தி தேவை.

நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவதுடன் நிறுத்தி விட்டுவிடுங்கள். தானே உணர்வான்”, என்று பொறுமையுடன் கூறினாள்.

“உங்களுடன் பேசியதில் மனம் அமைதி ஆகிவிட்டது. இனி நான் வருந்தமாட்டேன். நன்றி மேடம்”, என்று விடை பெற்றாள்.

மேகலையின் மகன் மகேஷ் உற்சாகமாய் மேற்படிப்பிற்கு வெளிநாடு செல்ல ஆயத்தம் ஆனான். மேகலையும் விமான நிலையம் வரை சென்று மகிழ்வுடன் வழியனுப்பினாள். அதுவரை அவள் அவனிடம் இயல்பாய் நடந்து கொண்டாள். அன்னை பேச்சையே எடுக்கவில்லை. வழியனுப்பும் போது மனதில் அவனை அன்னையிடம் ஒப்படைத்தாள் விமானம் புறப்பட்ட சிலமணி நேரங்களில் திடீரென ஒடு பாதையினின்று விலகித் தடுமாறத் தொடங்கியது. விமானம் செலுத்தும் பைலட் மிகத் திறமைசாலி. எத்தனையோ முறை விபத்துகளைத் தன் புத்திசாலித்தனத்தாலும், தைரியத்தாலும் சமாளித்தவர். விமானத்தை எடுக்கும்முன் எச்சரிக்கையாக சரிபார்த்துக் கொண்டுதான் செலுத்துவார். சமாளித்து விடலாம் என்றெண்ணி கட்டுப்பாட்டறைக்குத் தொடர்பு கொள்ள தாமதித்து விட்டார். தடுமாற்றம் அதிகரிக்கவே பயணிகளின் அச்சம் பேரச்சமாயிற்று. கஷ்ட காலத்தில் கூட கடவுள் நினைவு தாமதமாகத்தான் வரும் போலும். ஒவ்வொருவர் மனதிலும் ஏதேதோ எண்ணக் கலக்கம். கடுப்பாட்டறை தொடர்பு விட்டுப் போனது விமானத்தைப் பாதுகாப்பாய்ச் செலுத்த, தரையிறங்க வழியில்லாது பைலட்டல முயற்சிகள் செய்த வண்ணம் உள்ளார்.

மகேஷாக்கு ஞானோதயம் ஏற்படுகிறது. “அம்மா! என் உழைப்பு, திறமை யாவும் எனக்குக் கை கொடுக்கப் போவதில்லை. கூட்டத்திற்கு மேடை அமைத்து, மைக் செட் வைப்பது மனிதன் கையில் இருந்தாலும் மழை வந்து கூட்டம் கலைவது அவள் கையில் இல்லை என்பாயே! அம்மா! நீ உன் பிள்ளையைச் சிறிது நேரத்தில் இழக்கப் போகிறாய், உனக்குச் செய்தி தெரியவரும்போது உன் அன்னையிடம், ஏன் என்

உடலுக்குரியது வெட்கம். உணர்வுக்குரியது மானம்.

பிள்ளையைப் பறித்துக் கொண்டாய்? என்று முறையிடுவாய். அப்போதும் நீ அவரையே நாடுவாய். உன் பக்தி, நம்பிக்கை பெரியது. உன்னை எத்தனை முறை மறுத்துப் பேசினேன். இப்போது உன் அன்னை எனக்கொரு வாய்ப்பளித்தால் நான் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்பேன்” என்று அம்மாவை நினைத்து மனதில் உருகினான். பைலட் தன் அதிகபடச் முயற்சியை எடுத்தார். கட்டுப்பாட்டறையின் உதவியும் பெற முடியாத நிலையில் மிக லாவகமாக விமானத்தைக் கடலில் இறக்கி விரைவாகச் செயல்பட்டு அக்கரையோர் கிராம மக்களின் உதவியுடன் அத்தனை பிரயாணிகளையும் மீட்டுவிட்டார். செய்தி விரைந்து காற்றில் பறந்து ஒவ்வொரு மீட்டுப் பணியும் பதிவாகியது. எல்லா ஒலிபரப்பு, ஒளிபரப்பு யாவும் இதையே பிரதிபலிக்க தொடர்புடையவர் பரபரப்படைந்து செயல்பட்ட அதே நேரம் மேகலை இது எதுவும் அறியாது தியான மைய சேவையில் அன்னை நினைவில் ஒன்றியிருந்தாள். இவளைத் தேடி இவள் வீட்டிற்கு வந்த இவள் தோழி கதவு பூட்டியிருப்பது கண்டு காத்திருந்தாள். மேகலை வந்து கதவைத் திறந்து வெளியே கலவரத்துடன் தன்னை எதிர்பார்க்கும் தோழியை “வா, சுகந்தி! என்ன செய்தி? ஏதோ முகம் வாட்டமா-யிருக்கிறாய்?”, என்றாள்.

இப்படிச் சலனமற்ற இவளிடம் எப்படிச் சொல்வது என்று தயங்கி “மேகலை”என்று தயங்கித் தயங்கி அழைத்த நேரம் மேகலைக்கு ஒரு போன்கால் வருகிறது. யாரிது புதிய நம்பரில்? என்று மேகலா சொன்ன போது ஒரு வேளை அது, தான் சொல்ல வந்த சேதியோ? என்றென்னைய சுகந்தி, “எடுத்துப் பேசு” என்றாள். “அம்மா!” என்ற மகேஷின் குரல் அன்பு, நெகிழ்வு, நன்றி யாவும் கலந்து கேட்டது, “மகேஷ்!” என்றாள் மேகலை. “அம்மா!”, என்ற மகேஷின் குரல் லேசாக கலங்கியிருந்தது. “மகேஷ்! நீ நலமாக இருக்கிறாயா?”, என்று பரிவுடன் கேட்டாள். “ஆமாம் அம்மா உன் அன்னை என்னைக் காப்பாற்றித்

வெக்தத்தைக் கடந்தால், உணர்வு விரிந்து சிருஷ்டியின் ஆனந்தமாகும்.

தன்னைப் புரியவைத்து விட்டார்”, என்றாள். “மகேஷ் நீ என்ன சொல்கிறாய்?”, என்றாள் ஒன்றும் புரியாமல். தன் அம்மாவிற்குச் செய்தி தெரியவில்லை என்றுணர்ந்து மகேஷ் அவளை அச்சுறுத்த வேண்டாம் என்று எண்ணி, “ஒன்றுமில்லையம்மா ஒரு சிறு தவறு நிகழ இருந்தது சரியாகிவிட்டது. பிறகு சொல்கிறேன்”, என்று முடித்து விட்டான்.

“என்ன மேகலை? உன் மகனிடமா பேசினாய்?, என்னவாம்?” என்றாள்.

“என்னவென்று தெரியவில்லை. உன் அன்னை என்னைக் காப்பாற்றி விட்டார்”, என்றாள்.

இவள் இப்போது நல்ல செய்தி பெற்று விட்டாள் என்று தெரிந்த பிறகு, விமான விபத்து பற்றித் தான் கூற வந்த செய்தியைக் கூறினாள். மகன் ஏன் அப்படி நெகிழ்ந்து பேசினாள் என்று அவளுக்குப் புரிந்தது மட்டுமன்று, கஷ்டம் கொடுத்துத்-தான் தன்னை மெய்ப்பிக்க வேண்டுமா? என்று குதர்க்கம் பேசும் மகன் இப்படிப் பேசியது திருவுருமாற்றம்தான் என்று மேலும் அன்னையிடம் நெருங்கும் வாய்ப்பை உணர்ந்தாள்.

மேகலையின் மகன் மகேஷ் தனக்கு ஏற்பட்ட இந்த அனுபவத்தை ஆண்டு விழாவில் பகிர்ந்து கொள்கிறான்.

தியானமையப் பொதுக்கட்டடம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. இதற்கிடையில் பகவான் நூல்களைத் தனக்குப் பயிற்றுவிக்க வேண்டி குருநாதரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் வைத்தாள் தேவி.

தேவியின் விருப்பு வெறுப்பற்ற சமநிலை, திருமணத்திற்குப் பின்னும் குடும்பத்தைப் புறக்கணிக்காமல் அன்னை சேவையையும் ஏற்று, எதிலும் நிதானம், குறிப்பாக

“நீங்கள்தான் வேண்டும்” என்று அன்னை அளிப்பது என்று வந்த வாழ்வை ஏற்றது. பற்றற்ற நிலையில் ஆர்வத்துடன் பணிகளை மேற்கொள்வது யாவும் கண்டு குருவிற்கு அவள்மீது நம்பிக்கை வந்தது. அவர் இத்தனை நாள்கள் படித்து அனுபவித்த

இறைவனின் சுதந்திரத்தை நாடி, மனம் மானத்தைக் கடந்தால், என்னமற்ற நூற்றில் அனந்தம் மனத்தைப் பிரபஞ்ச முழுவதும் யியாபிக்கச் செய்யும்.

அந்தப் பொக்கிஷத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள ஏற்ற பாத்திரத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார். பொருத்தமான ஆண்மாவாக அவள் கிடைக்கவே அவள் விண்ணப்பத்தை ஏற்று, தினமும் காலை 9 மணி முதல் 11 மணி வரை கற்பிக்க அனுமதித்தார். தவறாமல் காலையில் முன்னதாகவே வந்து காத்திருந்தாள். அவள் பணியு, பக்குவம் அவரை நெகிழிச் செய்தது. 2 மணி நேரம் தாண்டியும் வகுப்பு நீரும் அவள் மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பாள். கட்டடப் பணி பற்றியும் கேட்டறிவார். ஊர் விட்டு ஊர் வந்து கற்றுக் கொண்டு கட்டடப் பணியைக் கவனிக்க வந்து விடுவாள். மாலையில் தியானக் கூடலிலும் கலந்து கொள்வாள். தன்னைத் தேடி வருபவர்க்கெல்லாம் அவர்கள் பிரச்சனையின் பின் வாய்ப்பு ஒளிந்திருப்பதை தெளிவுபடுத்துவாள். மற்றவர் அவளைப் புகழ்ந்து பெருமைப்படுத்தும் போதெல்லாம் அன்னையின் திருவடிகளில் தன்னைச் சமர்ப்பித்து விடுவாள். தான் கருவியில்லை. கர்த்தாயில்லை. அன்னையே தன்னில் செயல்படுகிறார் என்றுணர்ந்து மிக அடக்கமாக வாழ்ந்தாள். எல்லோர்க்கும் சமவுரிமை உள்ளதாகவே மையத்தின் செயல்பாடுகள் அமைந்தன. தியானமையம் தொடர்பான அன்றாட சேவையிலும் அவள் (தேவி) பங்கேற்பாள்.

(பெருந்தன்மையான, மென்மையான நடத்தை மனித மனங்களை மிக ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்லும். அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் அடுத்தவரை நெருங்கும் திறன் கொண்ட மனிதர்கள் மட்டுமல்லர் அடுத்தவரை மாற்றும் திறமை படைத்தவர்கள் எனலாம்.

— வீடு தேரறும் தியான மையம்)

(தொடரும்-9)

ஓஃஸ்

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

முன்றுகால் - ஹில்டா

தெரியத்தில் பெரிய தெரியம் தன் தவற்றை ஏற்படு. அது திருவருமாற்றத்திற்கு ஆரம்பம். உண்மை சொல்லாமல் தப்பிக்க முடியாது என்ற நிலையில் பேசும் உண்மை அதாகாது. Dear Mary என்பது பணம் வந்தபின் மாறும் மனம். காந்திஜி அகிம்சையின் உண்மையை வன்முறை துவம்சம் செய்தபின் ஏற்றுக்கொண்டார். அதுவே பெரிய தெரியம். ஹில்டா போலீஸ்காரன் தன் படத்தைப் பார்த்து அடையாளம் சொல்லி விட்டான் என்ற பின்னும் ஷர்லக் ஹோம்ஸிடம் உண்மையைக் கூற மறுக்கிறாள். ஆபத்து வரும் என்றால் உண்மை வெளிவராது. ஆபத்து வந்தபின் வெளிவரும். Mark Robarts ஆபத்து வந்தபின்னும் தன் சொல்லலை மாற்ற மறுப்பது உண்மையான தெரியம். பட்டேல் எழுதிய கோபமானக் கடித்ததை மெளன்ட்பேட்டன் போய்விடுவார் என்ற பயத்தால் கிழித்துப்போட்டார். அப்படியில்லாமல் மெளன்ட்பேட்டன் சொன்னதைக்கேட்டுச் செய்திருந்தால், அது உண்மையான தெரியம். 1947-இல் நேருவும், பட்டேலும் காந்திஜி பேச்சை ஏற்க மறுத்ததால் சுதந்திரம் வந்தது. 1942-இல் அதையே செய்திருந்தால், நாடு பிளவுபட்டிருக்காது. பாகிஸ்தான் வந்து ஒரு வருஷம் ஆனபின் ஜின்னா தம் தவற்றை உணர்ந்து நாட்டை மீண்டும் ஒன்றுபடுத்த நினைத்ததை சுகோதரியிடம் கூறினார். அதைச் செயல்படுத்தவில்லை. ஓராண்டிற்குமுன் அவருக்கு அது தோன்றியிருந்தால், நாடு பிளவுபட்டிருக்காது. உண்மை பேச தெரியம் வராது. தெரியம் இருந்தால் பொய் உண்மையாகத் தெரியும். உண்மைப் பேச விரும்புவார், அதற்குரிய தெரியம் பெற விரும்பினால், Hilda கடையைப் படித்து அவன் மனநிலையில் நமக்கு தெரியம் இருக்குமா என அறிவது உதவும். முயலின் 4-ஆம் காலைப் பற்றிய உண்மையை எந்தக் கட்டத்திலாவது வெளியிட தெரியமுள்ள வரால் உண்மை பேச முடியும். 200 ஆண்டுகளுக்குமுன் இந்தியாவில் எவரும் பொய் சொல்வதில்லை என்று Macaulay கூறியது உண்மையானால், சுதந்திரம் வந்து 100 ஆண்டுகள் ஆனபின் அந்தத் தெரியம் வர வாய்ப்புண்டு.

ஒக்டை

முடிந்த முடிவு

முடிந்த முடிவு என நாம் அறிவது ஏராளம். கர்ம வியாதி எப்படித் தீரும். முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட முடியுமா? நடக்காத கதை, கேள்விப்பட்டதுண்டா, நீ சொல்வது ஆண்டவனுக்கும் முடியாது எனப் பல விஷயங்களை அறிவோம். அவை மரபில் கர்மம், தலைவிதி எனப்படும். தத்துவப்படி சக்தியால் நடக்கும் வாழ்வுக்குரிய நிகழ்ச்சிகள். கடன் கேட்காமல் வராது, யானை வாயில் போன கரும்பு, தாயற்ற பிள்ளை, எதிரி கையில் கொடுத்த ஆயுதம் காரியமானபின் சிண்டைப் பிடிப்பார், பணமில்லாமல் எது நடக்கும், ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுமா? தாம், பிள்ளை என்றாலும் வாயும், வயிறும் வேற்றல்லவா? மேட்டை நோக்கி தண்ணீர் ஏறுமா? இவ்வளவும் உண்மை. இதைக் கடந்த உண்மை அன்னையிடம் உண்டு. இங்கு வாழ்வு சக்தியால் செயல்படவில்லை. ஜீவனால் செயல்படுகிறது. இன்று பட்டம் பெற்றவர் அடியாள் கூட்டத்திலிருப்பது நாம் காண்பது. அவன் வீட்டில் திருடுபோகும். பர்ஸை பிக்பாக்கெட் எடுப்பான். அவன் DSP-ஆகிவிட்டால், திருடன் அவன் பக்கம் வர முடியாது. வரமாட்டான். அன்னையிடம் வந்தபின் ஏற்படும் மாறுதல் அதுபோன்ற மாறுதல். அன்பர்கள் ‘பிரச்சனை’ தீர பிரார்த்திக்கிறார்கள். சமர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். அவற்றை இப்பொழுது ஆராய்ந்தால் அங்கு ஆரம்பத்திலேயே பிரச்சனையே இல்லை. நாம் இருப்பதாக நினைக்கிறோம். நினைப்பதால் ‘ஏற்படுவது’ பிரச்சனை. அன்னை ஜீவியத்தில் பிரச்சனை இல்லை. அது நம் மனதில் உள்ளது. $1\frac{3}{4}$ இலட்சம் கடன் பாங்கில் கேட்டால், $4\frac{1}{4}$ இலட்சம் சாங்கணக்கும் பொழுது கவலைப்படுவது எப்படி? முடிந்த முடிவு வாழ்க்கைக்கு. அன்னையிடம் அது இல்லை. இல்லவேயில்லை. பழைய மனநிலை, நம் பிக்கை, பழையவை, விடமுடியாதவை ‘பிரச்சனை’களை ஏற்படுத்தும். அன்னைக்கும் பிரச்சனைக்கும் சம்பந்தமேயில்லை என அறிபவர் அன்பனாவார்.

ஒக்டை